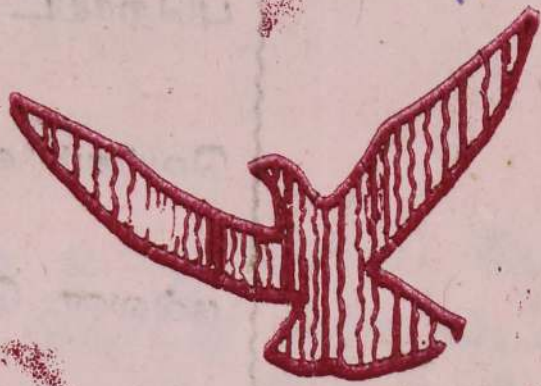

நான்

உளவியல் சஞ்சிகை

பொதுசன நூலகம்
மலையாழ்ப்பாணம்
நல்லூர் கிளை நூலகம்.

ஆடி - புரட்டாதி
மலர்: 19 இதழ்: 3
1993

நான்

உளவியல்
சஞ்சிகை

மலர்: 19

ஆடி — புரட்டாசி

இதழ்: 3

1993

ஆசிரியர்:

பிரான்சிஸ் டானியல் O. M. I., M. A.

இணை ஆசிரியர்:

எஸ். டேமியன் O. M. I., M. A.

துணை ஆசிரியர்கள்:

ஜோசப்பாலா

டே. இ. ரட்ணராஜ்

செ. ஜெயந்தன்

அமைப்பு:

அ. அமலதாஸ்

பா. ஜெயபாலன்

தொடர்பு:

அ. இன்பராஜ்

விநியோகம்:

அ. சில்லெஸ்ரர்

முகப்பு ஒவியம்:

முகுந்தன்

ஆண்டுச் சந்தா ரூ 50 - 00

(தபாற் செலவுடன்)

தனிப்பிரதி: ரூ 10-00

'நான்' ஆசிரியர்,
வசந்தகம்,
சனாமியார் வீதி,
கொழும்புத்துறை,
காழ்ர்ப்பாணம்.

உள்ளே

என் நல்ல திருமணங்களும்
கெட்டுப் போகின்றன?

பா. ஜெயபாலன்

கருத்துக்களவியல் 63

அருமைமாரின் வளர்ச்சி

புறொய்ட் / எரிக் எரிக்ஸன்

அ. இன்பா லெம்பேட்

லெம்பேட் வருமா? (சிறுகதை)

கே. கோனேஸ்வரி

நல்லன செய்த வாழ்வோம்

புத்தொளி

ஆசிரியர் கடமை

மதிப்பீடும் கிருக்கமும்

எஸ். ரஞ்சன் செல்வகுமார்

பிஞ்சு மனங்களில் நஞ்சு

விதைகளா?

ஜோசப்பாலா

கிருமணம்-

ஒரு உளவியல் கண்ணோக்கு

எஸ். ஜே. இராஜநாயகம் எம். ஏ.

ஓர் அவலம்... (சிறுகதை)

செங்கை ஆழியான்

கற்றலில் மீள் வலியுறுத்தல்

திருமதி பி. எவ். சின்னத்துரை

பல் சுவைக் கலசம்

சமூகவிய சமூகம் ஆய்வரங்கம்

வாசகர் பூங்கா

அடுத்த இதழுக்கு

10 - 10 - 93 க்கு முன் எழுதுங்கள்

நிகழ்வுகள் எர்மை உருவாக்கட்டும்.

“நான் உப்பு வீற்கப் போனால்
மழை கொட்டு கொட்டென்று கொட்டுது.
நான் பொரி வீற்கப் போனால்
பெரும் புயற் காற்று வீசுது”

என்ற வீரக்தி உணர்வுகள் எம் மண்ணில் வாழும் தமிழர்களின் உள்ளங்
களில் எழாமலில்லை. தரையும், கடலும், வானும் ஆபத்தின் உறை
விடங்களாகி விட்டன. தமிழர் வாழ்வும் ஒரு புறம் நாகம், மறுபுறம்
வேடன் என்ற மருண்ட மயிலின் கதைகளாகி அவர்களது நெருக்கப்
படும் அனுபவம் அனைவரையும் மூச்சுத் திணற வைக்கின்றது.

ஆயிரமாயிரம் உயிர் துறப்பும் ஓர் இழப்பு, உறை விடயங்
களையும், உடமைகளையும் கைவிட்டு அலைந்து திரிவதும் ஓர்
இழப்பு, குழந்தைகள் தொடங்கி முதியவா ஈறாக அடிப்படை
வரழ்க்கை வசதிகளைக் கூட அனுபவிக்க முடியாமல் அந்தரித்துப்
போவதும் இழப்பு, இளையவருக்கு எதிர்காலம் துனியமாகி வாழ்ந்
தென்ன மடிந்தென்ன என்று வாழ்வின் நோக்கை இழப்பதும
பேரிழப்பு. பரம்பரை மண்ணையும், பாரம்பரிய தமிழ் கலாச்
சாரத்தையும், மொத்தத்தில் எம் ஆளுமையும், அதன் அத்திவாரத்தை
யும் சீர்குலைப்பதும் இழப்பின் உச்சக் கட்டம். இழப்பு யாவருக்
கும் வேதனை.

“ஐயோ நான் + நாம் பாவம்” என்று தன்னையும் தன் சுற்றத்தை
யும் நொந்து தம் வாழ்வைத் தோற்றுவிடக்கூடாது.

இத்தனை இழப்பு அனுபவங்கள் மத்தியிலும். ஈட்டிய வெற்றிகளும், கற்றுக் கொண்ட பாடங்களும் வளர்ந்த அனுபவங்களும், சந்தித்த உள்ளங்களும், தோற்றுவித்த சாதனைகளும் எம் வாழ்வை புடயீட்டு மெருகூட்டி வளர்த்துக் கொண்டு தான் இருக்கின்றன.

சிறைக் கூடத்தின் கம்பிகளுக்கூடாக வெளி உலகத்தை இருவர் பார்த்தார்கள். ஒருவர் சேறும் சுரியுமாய்க் கிடந்த மண்ணைப் பார்த்து "சீ; இதுவும் ஒரு வாழ்வா?" என்று கசந்து கொண்டார்.

மற்றவர் காலைக் கதிரவன் கதிர் பட்டு தென்றல் காற்றில் நடனமாக அசைந்து குளிர் பரப்பிய இயற்கை வனப்பில் முழுகி வாழ்வின் விடிவு எனக்கு அருகில் உள்ளது என நம்பினார்.

நிகழ்வுகள் ஒரே விதமானாலும் பார்ப்பவர் மனதில் தான் வாழ்வின் அர்த்தங்கள் புதைந்துள்ளன. வேதனைகளை சோதனையாக கண்டு சோர்பவரும் உண்டு. அவற்றை சவாலாக சந்தித்து சாதனை புரிபவரும் உண்டு. வாழ்வின் நிகழ்வுகள் எமது ஆளுமையை உருவாக்கும் ஆசான்கள்.

எம்மை சூழ்ந்து நிகழும் சம்பவங்கள் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு அங்கங்களும் எம்மில் உருப்படியான தாக்கங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவை வளர்ச்சிப் பாதையில் எமது உடல், உள, அறிவு, ஆற்றல், சமூக சமய ரீதியான உருவாக்கத்திற்கான மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதற்கு

"உணர்ச்சி வயப்படுவதை விடுத்து, உணர்ந்து செயற்படவும்; இழுபட்டுப் போவதிலும் பார்க்க சுயமாக சிந்தித்து வாழவும்; மின்னோக்கி ஏங்குவதை விடுத்து முன்னோக்கி முயலவும்; தேக்க நிலையில் மடிவதை நீக்கி, புத்துணர்வுடன் புதிய விடிவினைக் காண விழையவேண்டும்.

வாழ்வில் தாகம், திறந்த மனம், புதிய நோக்கு, சிந்தனைத் தெளிவு, விடாமுயற்சி, மனதில் உறுதி எமக்கு படைக்கேடயங்களாக வேண்டும்.

— ஆசிரியர்

சிந்திக்கப் பழகு

கே. சி. இராமநாதன்

காலையில் துயில் நீங்கி எழுந்தது முதல் இரவு நித்திரைபோகும் வரை மனிதனின் இயக்கம் பெரும்பாலும் தானாகவே இயங்கும் சக்தி வாய்ந்தது நல்ல பழக்கமாயினும் கெட்டபழக்கமாயினும் பழக்கத்தை உண்டு பண்ணிக் கொள்வதற்கு மனிதனை ஆட்கொள்ளும் சக்தி அதி உன்னதமானது.

பெரும் பாலான மக்கள் தினசரி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய அனைக கருமங்களில் ஒரு சிலவற்றையே செயலாற்றப் பழகிக் கொண்டதனால் பலவற்றில் உணர்வற்றுச் செயல்படத் தவறியமைக்காக வருத்தப்படுவதில் நோத்தைச் செலவிடுகிறார்கள். இதன் விளைவு என்ன வெனில் அன்றாடம் இயற்கையாகச் செயல்படும் சிறுசிறு செயல்களுக்கும் மனத்திற்குரிய சிந்தனை சக்தியைப் பயன்படுத்தி விடுகின்றோம். வேறு முக்கியமான பல செயல்களுக்கு இந்தச் சிந்தனை சக்தி பயன்படலாம்.

மனவறுதி குன்றிய ஒருவன் சாதாரணமாக எப்படி இருப்பான் என்றால் அன்றாட வாழ்க்கைக்குரிய அனைகம் சுயமாக செயல்களைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளாமல் மேலான செயல்களுக்கு பயன்பட வேண்டிய சிந்தனை சக்தியை வீணடிப்பவனாக இருப்பான்.

நரம்பு சம்பந்தமான சக்தியை உயிர்த்துணைவனாக மதிக்காமல் தனது செயல்களினால் பகைவனாக்கிக் கொள்ளும் போது மனிதன் யரிதாபகரமான சிருஷ்டிப் பொருளாகி விடுகின்றான். மூளை உணர் விற்கு இயற்கையான பழக்கவழக்கங்கள் அதிமுக்கியமானவை.

மூளை உணர்வுள்ள எந்தமனிதனும் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் மூளை இயந்திரம் போல் பயன்படுத்திப் புதிய ஆராய்ச்சி செய் யக் கூடிய உற்பத்திக் கருவிபோன்ற சிந்தனையாளர் வெகு அரிது. ஆனா லும் தொடர்ந்து அப்பியாசித்தால்; தினந்தோறும் அப்பியாசித்தால் அதா வது நடைமுறைப் பயிற்சி செய்தால் வெற்றி காணலாம். சிந்தனைக் குரியவன் செயல் புரிபவனுக்கு எஜமானாகின்றான். சிந்திக்கவும் செயல் புரியவும் தெரிந்தவன் இந்த உலகில் உயர்ந்தநிலை எய்திவிடுகிறான்.

இப்பொழுதும் காலம் கடந்துவிடவில்லை, பழக்கத்தை உண்டுபண்ணிக் கொள்வதற்கு வயது சென்றவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக் கலாம். தொடர்ந்து முயற்சி செய்தால் பயனடையலாம்.

தினந்தோறும் சிந்தித்துச் செயல்புரிகிறவர்கள் குறுகியகாலத்தில் அல் லது காலம் கடந்து பலன் பெறுவார்கள். அல்லாதவர்கள் சிந்தனைசக்தியை இழந்தவர்களாகவே அன்றி நடைப்பிணமாகவே இருக்கவேண்டியதுதான்.

மொதுன் நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்
நினைவுக் கிளை

ஏன் நல்ல திருமணங்களும் சீர்கெட்டுப் போகின்றன?

— பா. ஜெயபாலன்

நல்ல திருமணங்கள் எல்லாம் நல்ல நிலையில் இருக்கலாம் என எதிர்பார்க்க முடியாது. அநேகமான முறைத் திருமணங்கள் நல்ல நிலையிலிருந்து தவறுகின்றன. இவ்வாறு நல்ல திருமணங்கள் தவறுவது ஏன்? இதற்கு பல விளக்கங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன திருமணத்தின் போது உற்றார் உறவினர் திருமணத்தினரின் உள்ளநதரீதியான மனப்பக்குவத்தைப் பார்க்கத்தவறுகின்றனர். இவர்கள் ஆண், பெண் வெளித் தோற்றம், நகை, நட்பு, காணி, பூரி, போன்றவற்றை முன்வைத்து திருமணத்திக்கு முடிவு செய்கின்றார்கள். காலம் பூராக வாழ்வு நடத்தப் போகும் உள்ளங்களின் மனப்பக்குவத்தை அறியத் தவறுகின்றனர். ஏதோ, தாய் தந்தைக்கு அவசரம், முதிர்ச்சி பெறாத இளம் உள்ளங்களுக்குத் திருமணம், இதிலும் மாப்பிள்ளை வெளிநாட்டில், பால் மணம் மாறாத பச்சிலம் சிறுமி இடையிலே, பெற்றோர் வீட்டில் காவல் புகைப்படத்திற்கு.

திருமணம் - இதன் பொருளே இன்று மாறிக்கொண்டு போகின்றது. அனேகர் இதை சந்தையில் விற்கும் பொருளாகக் கணிப்பிடுகின்றார்கள், ஏனென்றால் உண்மையான நோக்கம் இவர்களுக்கு புரியவில்லை. உண்மையான வாழ்க்கைமுறை, வாழ்க்கைத் தத்துவம் இவர்களுக்கு விளங்கவில்லை. என்ன நோக்கத்திற்காக இரு உள்ளங்கள் இணைகின்றனவோ அவை அவர்களுடைய வாழ்வில் பிரதிபலிக்கத் தவறும் போது வாழ்வு பின்னடைகின்றது. மனம் சஞ்சலிக்கின்றது. குடும்பம் பிரிவுபடுகின்றது வாழ்க்கையே அவர்களுக்கு கசப்பாகிவிடுகிறது.

திருமணம் தொட்டு அவர்கள் ஓர் குழந்தையைக் கையில் ஏந்து மட்டும் கணவன் மனைவியின் வாழ்வு உல்லாசமானது. எல்லாம் தங்களுக்கே என்ற உணர்வு மற்றவர்களை விட நாங்கள் நல்ல வாழ்வு வாழ்கின்றோம் என்ற கனவு, ஆனால் ஒரு குழந்தையைக் கையில் ஏந்தியதும் இந்த வாழ்க்கை படிப்படியாக மாறுகின்றது. கணவன் மனைவியிடையில் சற்று இடைவெளி தோன்றுகின்றது. கதை பேச்சு குறைகின்றது. அவள் குழந்தையோடு பராக்கு, அவனோடு யார்? இப்போ பழைய நினைப்புக்கள் எழுகின்றன. எவ்வளவு அன்பாய் இருந்ததாம் என்கு எல்லாம் போனோம், என்னமாதிரியெல்லாம் கதைத்துச்

சிரித்தோம். இவ்வாறான மனக்கிளர்ச்சி உண்மையிலேயே இவர்கள் இருவருக்கும் இருந்த அன்பு மூன்றாம் ஆளாகிய குழந்தைக்கும் பங்கிடும் போது அன்பு குறைக்கப்படுகிறது. இதை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது பல குடும்பங்கள் திருமணமாகியபின் குறுகிய காலத்துக்குள்ளேயே பிரிகின்றன.

எந்த ஒரு குடும்பத்திலும் எப்போ கணவன் மனைவியிடையில் நம்பிக்கை, விசுவாசம் குறைகின்றதோ அங்கே அப்போதே சந்தேகம் உருவெடுக்கின்றன. பின் ஆயிரம் நல்ல செயல்கள் செய்தாலும் அவை ஒருவர் ஒருவருடைய கண்ணுக்கு குறைவாகவே தென்படும். எவர் எது சொன்னாலும் குடும்பம் “ஆத்திப்பாதி குளத்திலபாதி” உல்லது “அலரியில்பாதி சக்கரையில் பாதி.”

உண்மையான பரஸ்பர புரிந்துணர்வுள்ள அன்பு ஓர் குடும்பத்தில் இருக்குமானால் அக் குடும்பத்தை எவ்வித தீய சக்தி கொண்டும் பிரிக்க முடியாது.

காலையில் வேலைக்குப் போகும் தலைவன் மாலையில் உள்ளத்தில் நிறைவு பொங்க இல்லம் விரைகின்றான். களைப்பு அவனை ஆட்கொள்ள நித்திரையில் மூழ்கின்றான் வழிமேல் வழிவைத்து பார்த்திருந்த பாவை மன நிறைவின்றி படுக்கையில் புரளுகிறாள். அவன் மனம் நாலா திசையிலும் பறக்கின்றது. உள்ளத்தில் குமுறல்; அவருக்கு இப்போ என்னைப் பிடிப்பதில்லை, நான் என்ன செய்தேன்? என்னத் தால் குறையவிட்டேன்? முடிவு இவர் எனக்கு ஒத்து வாழ்க்கை நடத்தக் கூடியவர் அல்லர்...

இவ்வாறான நிலையை விட்டு சற்று இறங்கிப் பார்க்கும் போது சிறிய சிறிய பிரச்சினைகள் பெரிய பெரிய விளைவைக் கொண்டு வருகின்றன அதாவது குடும்பத்தில் கணவன் குடியை விடிவாக எண்ணிப் பிடிப்பதால் மனைவிக்கு இது ஓர் தலையிடியாகத் தொடங்குகின்றது, நித்தமும் குடிக்க, கணவனை முற்றமும் மிதிக்காமல் செய்கின்றாள் அவன் துணைவி.

நவீன உலகில் பெண் ஆணுக்கு நிகர் என வாதாடுகின்றார்கள் நியாயமான கூற்றுத்தான். ஆனால் இவ்வாறான வார்த்தைக் கொண்டு கணவனை அடிமையாக்க நினைப்பது முட்டாள் தனம் இவ்வாறான எம்செயல்களும் மத்தியில் காட்டுத்தீபோல் பரவி வருகின்றது. அதாவது பெண் ஆணாகவும், ஆண் பெண்ணாகவும் செயல்படுவது. இவ்வாறான சில வழமைக்கு மாறான செயல்களால் குடும்பம் சின்னாயின்மைமாகின்றது. அததோடு அவர்களிடையில் முறையான கதை

பேச்சு இல்லாமையினால் அதாவது முகம் பார்த்துக் கதைப்பதற்குப் பதிலாக மூன்றாம் நபரை நோக்கி கதைப்பது. இவ்வாறு நோடித் தொடர்புகள் இல்லாமையினால் பல குடும்பங்கள் சிதைவுறுகின்றது.

ஏன் நல்ல திருமணங்கள் சீர் கெட்டுப் போகின்றது என்பதற்கு றிச்சேட் பார்சன் என்பவர் “நீடர்ஸ் டைஜஸ்ட்” என்னும் சஞ்சிகையில் பின்வரும் ஐந்து விளக்கம் தருகின்றார்.

● அடிப்படைத் தேவையான உணவு, உடை, உறையுள் பூர்த்தி செய்யப் பட்டாலும், அவற்றில் நிறைவு கொள்ளாது இவற்றிற்கு மேற்பட்ட வாழ்க்கை கிட்ட வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பதால் குடும்பத்தின் மகிழ்ச்சி உருக்குலைகின்றன. அதனால் ஓர் அதிருப்தி.

● கணவன் மனைவி இருவரும் தங்கள் இயல்புக்கேற்ப ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து மதித்து வாழ்க்கை நடாத்துகின்றனர். ஆனால் ஆண்மை, பெண்மை தன்மை ஒவ்வொருவரிடமும் ஓரளவு கலந்து இருப்பதால் எழுகின்ற தேவைகள் பல நிறைவு செய்யப்படாத பட்சத்தில் அதிருப்தி எழுகின்றன.

● கணவன் மனைவியிடையில் ஏற்படும் பால் உறவு சாதாரண உடற் திருப்தியையும் இன்பத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. அதிலிருந்து பிறக்கும், உளம், ஆன்மீகம் சார்ந்த புதிய தேவைகள் உணரப்படாமலும், பூர்த்தி செய்யப்படாமலும் போகும் போது எழுவது அதிருப்தியே. கணவன் மனைவியிடையில் எழும் இந்தக் கணிப்பு நல்ல மதிப்பீடுகளைக் கட்டிக்காக்கும் குடும்பங்களுக்கு இவை ஒரு சவாலாக அமைகிறது.

● திருமணத்தினர் தமது வாழ்வில் அனுபவங்களை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். குறை குற்றம் வரும் போது அவற்றைப் பெரிதாக்கி தம்மைத் தாழ்த்தி தம்மிலும் பார்க்க ஏனைய குடும்பங்கள் மகிழ்ச்சியாக, சந்தோஷமாக இருக்கின்றார்கள் என்று கற்பனை செய்து கொள்வதால் எழும் அதிருப்தி.

● தம்பதிகள் தங்களை ஒப்பிட்டுக் பார்ப்பதால் வரும் குறைபாடு, அதாவது, திருமணத்தின் முன்பு நாங்கள் கண்ட இனிமையான கணவனும் ஆரம்ப காலத்தில் சொல்லிலும் செயலிலும் பாடி மகிழ்ந்த காதல் இராகங்களும் இன்னும் எவ்வாறான வசதியோடு வாழ்ந்தோம் இவ்வாறு முன்னைய காலத்தை பிந்திய வாழ்வோடு ஒப்பிடுவதால் எழும் அதிருப்தி இவ் வதிருப்திகள் பல நல்ல திருமண வாழ்வில் குழப்பங்களை வரவழைத்து மகிழ்ச்சிக்கு ஊறு வருவித்து விடுகின்றன. ●

‘இடம் பெயர்வுகளால், மக்கள் சமூகரீதியாக
(சமூக உறவு) வளர்ந்துள்ளார்கள் / அல்லர்.

வளர்வும் தேய்வும்
ஐம்பது! ஐம்பது!

நாம் பொதுவாக ஈழத் தமிழ்
மூர்களானாலும் “கிராமங்களி
னடிப்படையில்” வேறுபாடுகள்
இருப்பதை எவரும் மறுக்கமாட்
டார்கள்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பிறரு
டைய பழக்க வழக்கங்களை மதிக்க
வேண்டும் என்று எண்ணுகிறவர்
அதனைத் தாமும் தமது பழக்க
வழக்கத்துடன் சேர்த்துக் கொள்
வார்கள் தன்னகங்காரத் திற
பெருமை என்ற சிறு வட்டத்துக்
குள் இருப்பவர்கள் பிறருடைய
பழக்க வழக்கங்களில் குறை கண்டு
பிடித்து அதனைப் பெரிதாக்கி
கறைப்படுத்தி தமது பழக்க வழக்
கமே சிறந்தது தூய்மையானது
எனப் பேரம் பேசுவர்.

எனவே இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு
சாரார் சமூக வளர்ச்சியில் முன்
னேற மறுசாரார் பின்னடைகின்
றார்கள்.

இடம் பெயர்ந்து வந்தோரைக்
கொண்டிருக்கும் கிராமமொன்றில்
வாழ்வோரில் சுதேச மக்கள் கல்வி
யில் ஊக்கம் உடையவர்களாயின்

அதனைக் கண்ணுற்ற இடம்
பெயர்ந்தோர் அதனைத் தமது
கல்வி ஊக்கத்துக்கு உரமாக்கு
வார்கள். இவ்வாறே, இடம்
பெயர்ந்து இன்னொரு கிராமத்தி
விருப்பவர்கள் கல்வியில் ஊக்கம்
காட்டுவாராகவும் இருப்பார்களா
னால் சுதேசக் கிராம மக்களும்
கல்விக்கு ஊக்கத்தைக் காட்டு
வார்கள் இங்கு சமூகம் வளர்ச்சி
அடைகிறது.

மாறாக இடம் பெயர்ந்து இன்
னொரு கிராமத்தில் வசிக்கும் மக்
கள் தாம் இடம் பெயர்ந்து வசிக்
கும் இடமக்கள் கல்விக்கு ஊக்க
மளிக்காத இடத்து தமது ஊக்கத்
தினை கணிசமான அளவு குறைத்
துக் கொள்வார்கள் இங்கு சமூக
வளர்ச்சி பாதிப்படைகிறது.

இதன் சாயலையே சமய வழி
பாட்டிலும் நடை, உடை, பாவ
னையிலும் காணக் கூடியதாகவும்
இருக்கும்.

இன்னும் வியாபாரமொன்றை
தனது சொந்த இடத்தில் ஆரம்
பித்த வியாபாரி தனது இடம்
பெயர்ந்த இடத்தில் ஆரம்பித்து
முன்னுக்கு வந்தானானால் அவ
னது வளர்ச்சியினைப் பொறுக்க

5 நான்

முடியாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதனால் வேண்டாத, விரும்பாத விளைவுகளைப் புரியவும் தயங்க மாட்டார்கள் மாறாக அவனது வளர்ச்சியினை இன்னும் வளர்த்துத் தெடுக்கும் மனநிலை கொண்டவரும் இருக்கின்றார்கள்.

எனவே சமூகத்தில் நல்ல மனம் கொண்டவர்கள் சமூக வளர்ச்சியை அனுபவிக்க அதனைக் கொண்டிராதவர்கள் அதனை எட்டாக்கனியாக பார்ப்பார்கள். ஆனால் சமூகத்தில் இரு சாராரும் இருப்பதால் அந்த வளர்ச்சியும் தேய்வும் அடைந்து ஐம்பது ஐம்பது என இருக்கும்.

யோ. நெனி பீஷ்மன்
பெரியவிளான்

வளர்ச்சி சாத்தியமல்ல

எமது நாட்டில் இடம்பெயரும் மக்களில் பெரும்பாலானோர் தமது உடைமகள் எல்லாவற்றையும் இழந்த நிலையிலேயே இடம்பெயருகின்றார்கள் அவர்களுள் இடம்பெயர்ந்தவுடன் பிறநாடுகளுக்கு அகதிகள் என்ற போர்வையிற் சென்று உல்லாசமாக வாழ்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள். இத்தகைய நிலைமையில் சமூக உறவு வளர இடமுண்டு இடம்பெயர்ந்த தாக்கங்களால் அதிகளவு பாதிப்படையாமல் அன்றாடக் கருமங்களை மேற்கொள்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள் ஆனால் இடம் பெயரும் மக்களுள் பெரும்பாலானோர் பாதகமான விளைவுகளையே எதிர்நோக்குகின்றார்கள்.

நான் 6

இவர்கள் தமது அன்றாடக் கருமங்களையே மேற்கொள்ள முடியாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இவர்களுள் அன்று உழைத்து அன்றைய நாளைக் கழிப்பவர்களை தமது குடும்பத்திற்குத் தேவையான உணவைக் கூடப் பெறமுடியாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள் இவர்கள் உணவு, உடை, இருப்பிட வசதி அற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள் இவர்கள் அரசாங்கம் அமைத்துக் கொடுக்கும் அகதி முகாம்களில் இருந்து தமது அன்றாட வாழ்க்கையைப் பல்வேறு இன்னல்களின் மத்தியிற் கழிக்கின்றார்கள். தமது தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தீய வழிகளைப் பின்பற்றுகின்றார்கள் இவர்களுடைய கல்வி வளர்ச்சி மிகவும் பாதிப்படைகின்றது

தமது தேவைகள் நிறைவேறாத மனக்குழப்பங்களால் ஏக்கம், போட்டி மனப்பாணமை, பொறாமை மிகுந்தவர்களாக எந்நேரமும் மற்றவர்களை எதிரிகளாகவே நினைத்து வாழுகின்றார்கள் தன்னம்பிக்கை இழந்தவர்களாக, தாழ்வு மனச்சிக்கலுக்குட்பட்டு வாழ்க்கையைத் துன்பில்லாத ஓடம் போல் ஓட்டுகின்றார்கள் இடம்பெயரும் மக்களுள் பெரும்பாலானோர் இத்தகைய நிலையை அடைந்துள்ளதால் இவர்களிடையே சமூக உறவு வளர்ச்சியடைவது சாத்தியமல்ல.

எஸ். சுதா

இடம்பெயர்வு

வளர்ச்சியின் மைல் கல்

“மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி” பிராணிகளும், விலங்குகளும் தம் தமது உறவுகளை அறியாது வாழ்ந்து வருகின்றன ஆனால் மனிதனோ தனக்கென ஒரு உறவு சமூகம் என்பன போன்ற பல தனக்கறித்தான சொத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றான் மனிதன் சமூகத்தில் வாழ வேண்டியவன் அவ்வாறே சமூகம் மனிதனால் வாழ்விக்கப்பட வேண்டியதொன்று “தனிமரம் காடாகாது”, “தனி அரிசி சோறாகாது”, இந்த வகையில் தனி மனிதன் ஒருவன் சமூகத்தை உருவாக்க முடியாது பல மனிதர்கள் இணைந்து, தமக்கென ஒழுக்க நெறிகளையும், கட்டுப்பாடுகளையும் நிர்ணயித்து வாழும் ஒரு குழுமமே சமூகமாகும்.

ஒரு யுகத்தின் முடிவு, மறு யுகத்தின் விடிவு என்பார்கள். இன்றைய நிலையில் பல மக்கள் சமூகத்தினை விட்டு இடம்பெயர்ந்திருந்தாலும் கூட, அவர்கள் பல வேறுபட்ட முன்னேற்றப் பாதையில் வளர்ந்து கொண்டே செல்கின்றார்கள் முன்னைய காலங்களில் மக்கள் தாமெனவும், தம் குடும்பமெனவும், தம் சமூகமெனவும் கூறிக் கொண்டு அச்சிறிய வட்டத்தினுள்ளே நின்று விட்டார்கள். மற்றையவனின் தேவையினை உணராமலும், உணர்ந்தாலும் அதனைப் பூர்த்தி செய்ய

மனமில்லாமலும் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். ஏனைய சமூகத்தின் போக்கினையும் அதன் பண்பாடுகள் கலாச்சாரங்கள் அனைத்தும் பிழையெனவும் கூறி நின்றார்கள் ஆனால் பிற்பட்ட இடம்பெயர்வு காலங்களில் மக்கள் ஒருவரொருவரைப் புரியவும், ஏனைய சமூகத்தினை மதிக்கவும், மற்றையவர்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவும் தலைப் பட்டுள்ளனர்.

“உடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு” “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்பார்கள். தனித்தனி சமூக வாழ்வில் ஏற்படும் தாக்கங்கள், மாற்றங்கள் அனைத்தும் நிலையற்றதே முன்னைய காலங்களில் கூட மக்கள் தத்தம் சமூக நலன்களையே முதன்மையென மதித்து அவற்றை மற்றைய சமூகத்திற்கு வெளிக் காட்டாமல் மறைத்து வாழ்ந்தது ஒரு பெரும் பிரச்சனைக்குரியதாகும் ஆனால் பிற்பட்ட இடம்பெயர்வுகளால் மக்கள் தமது சிறிய சமூக சுய நலங்களை விட்டு வெளிவந்து ஏனைய சமூகத்துடன் இணைந்து அனைத்து சமூகப் பிரச்சனைகளுக்கும் முடிவு காண முன் வருகின்றனர். (உ+ம) சமூக ஊழல்களான, கைலஞ்சம், கலப்படம் போன்ற தீவிர சமூக நோய் இன்று தீர்க்கப்பட்டது போற்றத்தகுந்தது. ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்பது இவ்விடத்து குறிப்பிடத்தக்கது ஆதம்.

எம்முதாதையரின் காலத்தில் புரையோடியிருந்த சாதிப் பிரச்

சனனகள் இன்று நிர்மூலமாக்கப் பட்டிருப்பதும் இந்த இடம் பெயர்வுகளாலே ஆகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் சமூகத்தில் ஒத்தவன் என்பதை அறியாமல் மனிதன் தனக்குத்தானே பல பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி தனக்கென ஒரு சிறிய சமூகத்தை உருவாக்கினான். ஆனால் இன்று நிலைமாரியுள்ளது அனைவருக்கும் புகலிடமாவோம் என்று கூறி புதிய சமூகத்தைப் படைத்து நிற்கின்றார்கள் இடம் பெயர்ந்த மக்கள்.

மேலும் ஒவ்வொரு சமூகத்தின் கண்ணெனத் திகழ்வது கல்வியாகும். ஒவ்வொரு சிறிய சமூகத்தினும் போட்டியாகவும் பெரும் புகழாசவும் திகழ்வதும் அக் கல்வியே எனவே எம் மூதாதையரின் சமூகத்தில் கூட கல்வி பெரும் இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. தம் சமூகம் மட்டுமே கல்வியால் புகழடைய வேண்டும் என்று கூறி ஏனைய சமூகத்தை புறந்தள்ளி விட்டு அன்றைய மக்கள் வாழ்ந்தனர். ஆனால் இன்றைய காலப் போக்கில் அனைத்து சமூகமும் கல்வியால் பயனடைய வேண்டும் என்று கூறி அனைத்து சமூகத்தவரும் தம்மிடையே வேற்றுமை பாராட்டாது ஒருமித்த ஒரு சமூகமாக கல்வியின் மேம்பாட்டிற்காக உழைத்து வருகின்றார்கள்.

சமூகத்தின் அடிநாதம் குடும்பமே குடும்பங்களின் செயற்பாடுகளும், பண்பாடுகளும் சமூகத்தின் அணிகலன்களாகும். முன்னைய காலப்போக்கில் குடும்பங்களின் வாழ்விற்கும், செழிப்பிற்கும் தடைகளாக நின்றது சீதனமே. ஒவ்வொரு இளம் உள்ளங்களை விரக்தியடையச் செய்து வாழ்வில் எதுவித உதவியற்றவர்கள் என எண்ணச் செய்து அவர்களின் வாழ்விற்கு குந்தகம் விளைவித்ததம் இச்சீதனமெனும் கொள்ளை நோயே இவர்கள் சமூகத்தினால் ஒதுக்கப்பட்டு தனிமையில் வாடி எத்தணிக்கின்றனர், உண்மையில் இப்பிரச்சனை இடப்பெயர்வுகளால் மக்களின் சமூக உறவில் பெரும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துவதில்லை. இன்று இந்நிலையில் அனைவரும் தமது சுதந்திரத்திற்கேற்ப பற்றற்ற நிலையில் வாழ்வினைத் தெரிந்து பல்வேறுபட்ட சமூகத்தில் வாழ்வதனால் தமது குறிப்பிட்ட சமூகப் பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுவிக்கப் பெறுகின்றனர்.

இவ்வாறான இடப்பெயர்வுகளால் மக்களின் சமூக உறவு பெரும்பாலும் வளர்க்கப்படுகின்றதேயன்றி அழிக்கப்படுவதில்லை. சில்வெஸ்ரர் காவலூர்

என்னிடம் திறமை இல்லை என்பதல்ல தவறு அத்திறமையைக் கண்டு கொள்ள முயலவில்லை என்பதே பெரும் தவறு

நான் 8

ஆளுமையின் வளர்ச்சி புறொய்ட்/எரிக் எரிக்ஸன்

அ. இன்பா லெம்பேட்
வங்காணல

ஓவ்வொரு மனிதனும் ஒரு சமூகத்தில் வாழ அழைக்கப்பட்டுள்ளான். அந்த சமூகத்தில் மனிதன் மனிதனாக வாழ விரும்புவது இயற்கையாக மனிதனில் காணப்படும் ஒரு இயல்பாகும். எனவே மனிதனாக வாழ்வது என்னும் போது ஒருவர் ஒருவரை அறிந்து தனது நட்பை ஏனையவர் களுடன் பகிர்ந்து மற்றையவனின் தனிப்பட்ட ஆளுமை பற்றியும், அதன் வளர்ச்சி பற்றியும் அறிந்து வாழ்வதேயாகும். இப்படி வாழ்வது சமூக வளச்சிக்கும் வளமாகவுமிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்றைய காலகட்டம் எம்மனைவரையும் பிரச்சனைகள் சூழ்ந்துள்ள காலமாகும். எனவே பிரச்சனைகளை தோன்றுவதற்கு ஒருவனைப் பற்றிய சரியான எடை போடப்படாததினாலும் பிரச்சனைகள் தோன்றியிருக்கலாம். ஒவ்வொருவனுக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட ஆளுமை இருக்கிறது. அதனை நாம் சரியாக இனங்கண்டு கொள்ளவேண்டும். இனங்கண்டு கொள்ளாத தினால்தான் பிரச்சனைகள் அதிகரிக்கின்றன. எனவே இந்தப் பிரச்சனைகள் எம் ஒவ்வொருவருடைய ஆளுமையை அழிப்பதாக, குறைப்பதாக அல்லது வளர்ப்பதாக மெருகூட்டுவதாக அமையலாம்.

இந்த ஆளுமையின் வளர்ச்சிபற்றி அநேக உளவியலாளர்கள் பல்வேறுப்பட்ட விருத்திக்கட்டங்களை முன்வைத்துள்ளார்கள். நாம் இங்கு உளப்பகுபாய்வுப் பிரிவை சார்ந்த எரிக் எரிக்ஸன் என்பவரின் விருத்திக்கட்டங்களை சற்று சுருக்கமாக ஆராய்வேம். உளப்பகுப் பாய்வின் தந்தையான புறொய்ட் பாலியல் உளவிருத்திக் கட்டங்கள் ஐந்தினை முன்வைக்கின்றார். எரிக்ஸன் மேலும் மூன்று கட்டங்களை புறொய்ட்டின் நிலைப்பாடுடன் இணைத்து சமூக உள விருத்திக் கட்டங் களாக எட்டு நிலையினை முன்வைக்கின்றார். ஒவ்வொரு விருத்தி நிலைக்கும் ஒரு சீரிய பண்பையும் கொடுக்கின்றார்.

1. குழந்தைப் பருவம் (0-1வயது) நம்பிக்கை / அவநம்பிக்கை (Trust / Mistrust)

குழந்தையின் ஒருவருட வாழ்வில் தாய்ப்பாலை அருந்தவதால் மென்மையான தன்மையுடைய உதடுகளையும் கொண்ட வாயானது

குழந்தைக்கு இன்ப உணர்வை அளிக்கின்றது இதனை புறொய்ட் வாய்சார்ந்த கட்டம் (Oral Stage) என்கின்றார் எரிக்ஸன் இதனை பின்வருமாறு விளக்குகின்றார். அதாவது குழந்தை அழும்போது தாய் எவ்வாறு குழந்தைமட்டில் செயற்படுகின்றாள் என்பதனை மையமாக வைத்தே தாயில் நம்பிக்கை வளர்ச்சியடையும். இதற்கு எதிர்மாறாக நடப்பின் அவநம்பிக்கை தோன்றும். எனவே குழந்தையின் எதிர்பார்ப்பு முழுமை அடைவதன் மூலம் நம்பிக்கை வெற்றி கொள்ளும். இதற்கு எதிர்பார்ப்பு (Hope) என்னும் சீரிய பண்பை கொடுத்துள்ளார்.

2. சிறுபிள்ளைப் பிராயம் (1-3 வயது)

தன்னாட்சி / வெட்கமும் சந்தேகமும்
(Autonomy / Shame & Doubt)

குழந்தையின் சந்தோஷம் மற்றுருப் பெற்று புதிய நிலையை அடைகின்றது. ஒழுங்காக மல, சலம் கழிக்கப் பழக்கப்படும்போது சந்தோஷத்தை குதம்பகுதியால் குழந்தை தேடுகின்றது. இதனால்தான் புறொய்ட் இதனை குதவழிக்கட்டம் (Anal Stage) என்கின்றார். எரிக்ஸன் இதனை குழந்தை கண் - கண் - இடங்களில் மலம்கழிக்கும் இக்கட்டத்தில் தாயானவள் அதனைத் தடுத்து உரிய இடத்தில் இருக்க யழக்கி குழந்தை தன்னாட்சியில் நிற்க துணைபுரிகின்றாள். எது நல்லது என அறியவும் கற்றுக் கொண்டு வளர்கின்றது. மேலும் தன் ஆளுமையை, சுயமதிப்பை பெற்றுக் கொள்ளும் நிலையை அடைய, தன் தாயைப் பிரிந்து பாதுகாப்பாக இருக்கின்ற உணர்வும், தன்னை ஆளுகின்ற திறமையும் வளர்ச்சியடைந்து செல்கின்றது. இவை நடைபெறாவிடின் வெட்கமும், சந்தேகமும் தலைதூக்குகின்றது. குழந்தையை அதிகமாக கட்டுப்படுத்தும் வேளையில் குழந்தை அதிக சந்தேகமும், வெட்கமும் அடைகின்றது. இதற்குரிய சீரிய பண்பாக மனவுறுதியினை (Will) முன்வைக்கின்றார்.

3. விளையாடும் பிள்ளைப் பருவம் (3-6)

தன்முனைப்பு / குற்றம் (Initiative / Guilt)

குழந்தையின் செயற்பாடுகள் பெரும்பாலும் இனவிருத்தி உறுப்புக்களிலே காணப்படும். எனவேதான் புறொய்ட் இதனை இலிங்க சார் கட்டம் (Phallic Stage) என்கின்றார். மேலும் குழந்தைகள் தங்கள் தாட்டங்களை இன உறுப்புக்களில் செலுத்தும் போது பெற்றோர்களும் பெரியோர்களும் தடுப்பதைக் காணலாம். மேலும் ஆண்கள் தாய் மேல் கூடுதலான அன்பையும் பெண்கள் தகப்பன் மேல் கூடுதலான அன்பையும் இந் நிலையில் காட்டுவார்கள். அத்தோடு குழந்தை

தனக்கேற்ப பல வர்ணங்களையும், மேலும் புதிய புதிய படைப்புக் களையும் சுயமாக உருவாக்கும் இதேவேளை பெற்றோர் அதனை தடுக்கும் போது குற்ற உணர்வு தன்னில் உண்டாகும். குற்றஉணர்வு இருப்பது நலம் ஆனால் குழந்தைகளை தடுக்கக்கூடாது, பிற்காலத்தினை குழந்தை முன்னேறுவதற்கு தயங்கும், இதற்குரிய பண்பாக நோக்கம் (Purpose) அமைகின்றது.

4. கல்விகற்கும் பிள்ளைப் பருவம் (6-12) முயற்சி / தாழ்வுணர்வு (Industry / Inferiority)

குழந்தை புதிய சூழலை அடைகின்றது. அதாவது பாடசாலைக்கு செல்ல ஆரம்பிக்கின்றது. புதிய புதிய அனுபவத்தை பெறுகின்றது. இதனை புரொய்ட் மறை நிலைக்கட்டம் என்கிறார் (Latency) தன்னுடைய முயற்சியினால் முன்னுக்கு வரத்தக்கிறது. இந்த முயற்சியின் போது தனக்கும் ஏதும் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறது. திறமையை அதாவது முயற்சியை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளாத விடத்து தாழ்வுணர்வு தலை நீட்டுவதைக் காணலாம். திறமை (Competence) என்னும் சீரிய பண்பு கொடுக்கப்படுகின்றது.

5. வளர் பருவம் (12-20) சுயதனித்துவம் / பங்குக்குளறுபடி (Identity / Role Confusion)

இந்த நிலை ஒரு முக்கியமானதாக அமைகின்றது. ஏனெனில் இந்நிலையில் ஒரு முதிர்ச்சி பெற்ற மனிதனாக அதாவது உடல், உள, சமூக கார்யங்களில் வீருத்தி பெற்று ஒரு பூரண மனிதனாக இருக்கின்றான், திருமணமும் இங்குதான் பூ விரிவது போல ஆரம்பமாகின்றது. எனவே தான் புரொய்ட் இதனை இனவீருத்தி (Genital) சார்ந்த சட்டம் என் அழைக்கின்றார். எதிர் பாலின் உறவுகள் வளர்ச்சி அடைகின்றன. தன்னை இனம் காணுவதன் மூலமும் தான் எதற்காக இருக்கின்றான் என்று பூரணமாக அறிவதன் மூலம் வளர்ச்சியடைவதாம். தான் யார் என்பதை அறியலாம், இவ்விடத்தில் பல் குளறுபடிகளுக்கு ஆளாக வேண்டி ஏற்படும். இதற்குரிய பண்பாக மெய்ப்பற்று (Fidelity) விளங்குகின்றது.

6. இளந் தெளிநிலை (20-30) சகவாசம் / தனிமை (Intimacy / Isolation)

இந்தப் பருவத்தில் ஒருவரையொருவர் உறியாது தங்களது அன்பைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். மேற்கத்தேய நாடுகளில் இந்நிலையினை உடைபவர்கள் தங்களது சொந்தக் காலில் நின்று அதற்

சூரிய விதத்தில் நடக்கின்றார்கள், வளர்ச்சியை யாத நாடுகளில் சிறுவர் போன்றே இவ் வயதினர் காணப்படுகின்றார்கள். மேலும் இந் நிலையில் ஒருவர் ஒருவரை கவரப்பார்க்கின்றார்கள். இதனால் தங்களுடைய நற்குணங்களை மட்டும் தான் மற்றையவர்களுக்கு காண்பிப்பார்கள் இதனால் இந்த நட்பு நீடிய காலம் நிலைத்து நிற்குமென்பதற்கு சாத்திய மில்லை. பொதுவில் தன்னை யாரென முழுமையாக வெளிப்படுத்த மாட்டான். முகமூடி தரித்து ஏனையோருடன் விளையாடப் பார்ப்பார் கள். எனவே ஒருவர் ஒருவருடன் நல்முறையில் நட்புறவு கொண்டு உண்மையை அறிந்து செயல்பட்டு, அன்பு என்னும் நற்பண்பு வளர்க்க வேண்டும், மாறாக தனிமையாக இருத்தல் கூடாது.

7. முதிர் தெளிநிலை (30-65) ஆக்கம் / தேக்கம் (Creativity / Stagnation)

தான் ஒரு சமூகப் பிராணி என பூரணமாக அறிந்து கொண்டு தனக்குப்பின் ஒரு பரம்பரை வரும் என உணர்ந்து செயல்பட்டு புதிய சந்ததியினருக்கு சேர்த்து வைப்பான். மாறாக தேங்கிய நிலையில் இருக்கமாட்டான். எனவே மற்றையவர்கள் மட்டில் அக்கறை கொள் ளாது தங்களுக்கு மட்டும் என வாழ்ந்து புதிய படைப்புக்களை தோற்றுவிக்காமல் தேங்கிநிற்பவர்கள் தங்களது ஆளுமை வளர்ச்சி யடையவில்லை என கருதவேண்டியதுதான். எனவே அன்பை விட அக்கறை மேலானது. எனவேதான் திருமணமானவர்களும் திருமண மாகாதவர்களும் தங்களுக்கு பின்வரும் சந்ததிக்கு பொருட்கள் தேவை என உணர்ந்து சேமித்து வைக்கின்றனர் எனவே தான் அக்கறை என்னும் பண்பை அளித்திருக்கின்றார்.

8. முதுமைப் பருவம் (65க்குமேல்)

முழுமை / நம்பிக்கையின்மை Integral / Despair

இங்கே வாழ்வுக்கு திருப்தியளிக்கும்! நிறைவை அளிக்கக் கூடிய ஓர் அம்சத்தை முன்வைக்கின்றார். தன்னுள்ளும். தன்னைச்சுற்றிலும் இணைந்து ஒன்றாக பகிர்ந்து உணர்ந்து வாழும் மனிதன் தன்னுடைய கடந்த கால வாழ்வுக்கு ஒரு நிறைவு பெறுகின்றான். நிறைவு காணா விடில் அவன் தன் ளாழ்வில் நம்பிக்கையின்மையை அடைகின்றான். இதனால் அவர்களது ஏக்கம் ஒரு பெருமூச்சாக வெளிவரும். இணைந்த வாழ்வு, பிரிவுபடாத வாழ்வு நிறைவு பெற்று முழுமையானதாக மினிர்கின்றது. இது தன்னம்பிக்கையிலும், பிறர் பால் வைத்த நம்பிக்கை யிலும் கட்டப்பட்ட ஒரு சமூக வாழ்வாகும். இதற்கு எதிர்மறானது தன்னம்பிக்கையின்மையும் பிறர் நம்பிக்கையின்மையும் ஆகும். எனவே

இவரின் கருத்திற்கேற்ற என்னில் அல்லது பிறரில் ஏதாவது உண்டா என்ற கேள்விக்கு விடையளிப்பதாக இக்கட்டம் தோன்றுகின்றது. இதற்கு ஞானம் என்னும் சிறப்புப் பண்புண்டு.

வாழ்வில் வளர்ச்சிப் பரிணாமம் படிப்படியானது, ஒன்றுக்கொன்று சார்பற்றது. ஆளுமை என்பது தன்னையும், மற்றவரையும் புரிந்துணர்வுடன் உற்றுநோக்கி, செம்மைப்படுத்தி முரண்பாடுகளை விளைவிக்காது இணையும் வழிகளில் நிறைவுகாண்பது என்பது எரிக்ஸனின் கொள்கை. ஆகவே, எரிக்ஸனின் கருத்துப்படி முதலாம் கட்டத்தில் அவநம்பிக்கை எம்மில் உண்டானால் அது தொடர்ந்து எம் ஆளுமையை வளர்ச்சியடையச் செய்யாது. எனவே ஒவ்வொரு வளர்ச்சியும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துப் போகக் கூடிய வகையில் அமைய வேண்டும். அப்போது தான் பூரண வளர்ச்சியடைய முடியும். எனவே இவரின் கோட்பாடுகள் விருத்திக்கு, வளர்ச்சிக்கு, முழுமைக்கு இன்றியமையாததாகும்.

“நான்” உங்கள் நண்பனல்லவா?
உங்கள் நண்பர்களுடனும் “நான்”
உறவாட அறிமுகம் செய்யலாமே
உங்கள் உறவையும் புதுப்பிக்க முயலுங்களேன்.

விழிப்பாயிருக்கிறது?

உங்களது ஆழ்மனம் நீங்கள் தூங்கும் பொழுதும் விழிப்புணர்வுடன் செயற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. எனவே, எப்போதும் நல்லவற்றையே சிந்தித்து, கேர் வழியிலேயே சென்று வெற்றிபெற வேண்டும் என்று நீங்கள் விழித்திருக்கும் நேரத்திலும் சிந்தனையை ஊட்டுங்கள். இப்படி மனதிற்குள் ஊட்டி ஒருமுகமான சிந்தனையுடன் செயற்பட்டால் உங்கள் வெற்றியை எந்தச் சக்தியாலும் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியாது. ஆழ்மனம் உங்களை இதற்காகத் தூண்டிக் கொண்டே இருக்கும்.

— நெப்போலியன் ஹில்

13 நான்

வெட்கம்

வருமா?...

கே. கோணேஸ்வரி

மருத்துவபீடம்,

யாழ் / பல்கலைக் கழகம்.

கூல்யாண வீட்டில் மங்கள ஒலி ஒரு நிமிடம் உச்ச ஸ்தாயியை அடைகிறது. கழுத்தில் வேண்டிய தாலியுடன் மணப்பெண் மகிழ்ச்சியுடன் தலை நிமிர்கிறாள். அவளுக்கென்ன உலகை வென்ற பெருமையா? அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். தேவகி நினைக்கிறாள்.

மணப்பெண் சசி, தேவகியின் சினேகிதி தான், ஏதோ ஒரு பருவம் வரைக்கு ஒன்றாகத் திரிந்தவர்கள் ஒன்றாகச் சிந்தித்தவர்கள், ஏனெனில் இளமை எல்லோரையும் இனிமையாக்குகிறது இல்லையா? இப்போது...?

“இப்போது மட்டும் என்ன நாங்கள் இரண்டு பேரும் பிரெண்ட்ஸ்தானே? ஆனாலும் அவளின் சந்தோஷத்தை என்னால் ரசிக்க முடியலையே. நான் என்ன அப்படி பொறுமை கொண்

டவனா? இல்லைப் போலிருக்கிறதே, என்றாலும் இவ்வளவு சத்தத்திலும் என் இதயம் நிசப்தமாக இருக்கிறதே, என்னால் இந்த உலகத்துடன் சேர முடியலையே?

ஏக்கம் நெஞ்சை பிசைய மணமேடையிலிருந்து பார்வையை அப்பால் திருப்புகிறாள். சபையின் ஒரு மூலையில் போய் அமர்கிறாள்.

“ஹலோ தேவகி” “அம்மா எங்க?” போன்ற கேள்விகளுடன் தம் கடமை முடிந்து விட்டதாக எண்ணி மற்றவர்கள் மீண்டும் தம் கதையை தொடர்கின்றனர்.

“அவருக்கு நான் இல்லாட்டி ஒண்டும் ஓடாது நான் எப்பவும் பக்கத்தில் இருக்க வேணும்”

பெருமையுடன் சலித்துக் கொள்கிறாள் ராகினி, தேவகியுடன் ஒன்றாகப் படித்தவள்.

“என்ர சின்னவன் டியூசனுக்கு போயிட்டு இங்க வாறன் எண்டவன் இன்னும் ஆளைக் காணேல்லை”

அம்மாவின் சினேகிதி செல்லம்மா அக்கா அங்கலாய்க்கிறார்கள். இவர்களுக்குப் பக்கத்தில் அழைக்கக்குழந்தையை மெல்ல ஆட்டிய படி ஒரு பெண்.

“என்னை விட எப்பிடியும் ஒரு பத்து வயதாவது குறைவாய் இருக்கும் இவவிற்கு” தேவகியின் நினைப்பென்ன இப்படியெல்லாம் ஓடுகிறது. அவர்களுடன் ஓட்ட முடியாது சபையில் பார்வையை

திருப்பி மற்றவர்களை அவதானிக்குகிறாள். ஆண்கள் பகுதியில் தேவகியின் அப்பா, புரோக்கர் கந்தசாமியண்ணையுடன் கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். கண்களின் உணவையாசிக்கும் பசித்தவனின் பரிதாபம். தேவகிக்கு புரிகிறது அவர் தன் கல்யாணத்தை பற்றித் தான் கதைக்கிறார் என்று. கந்தசாமியண்ணை ரொம்ப நல்லவர் ஆயிரத்தில் ஒரு பொய் கூடச் சொல்லாமல் கல்யாணம் பேசுகிறவர். நேற்று மாலை தன் வீட்டிற்கு

வந்தபோது அவர் சொன்னது நினைவில் நிழலாடுகிறது.

“நான் என்னத்தை செய்யிறது நீங்களும் இந்த ஒரு வீட்டை மட்டும் வைச்சுக் கொண்டு கல்யாணம் பேசு எண்டுறியள் அவளுக்கோ வயசும் கூடியிட்டுது இந்தக் காலத்திலை கூலி வேலை செய்யிறவன் கூட ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் சீதனம் கேட்கிறாங்கள், என்னால முடிஞ்ச வரைக்கும் முயற்சி செய்திட்டன் இந்த இடமும் சரி வரேல்லை. பார்ப்பம் நாங்களும் முயற்சியை கைவிடாம.....?”

தேவகி சிரித்துக் கொள்கிறாள் கொஞ்சம் உரத்து சிரித்து விட்டாளா? என்ன எல்லோரும் அவளைத் திரும்பிப் பார்க்கின்றனர். “அதென்ன எல்லார் முகத்திலும் என்னைப் பார்க்கேக்க பரிதாபம் சே” நெஞ்சத்தின் அழுக்கம், இதோ வெடித்து விடுவேன் இதோ வெடித்து விடுவேன் என்கிறது. நெஞ்சை கையால் அழுக்குகிறாள், தனித்து விட்டது போன்ற உணர்வு, தனிமமா? அப்பா அம்மா, அடுத்தடுத்து மூன்று தங்கைகள் அவள் தனிமமா? ஆம் அவள் இப்படித் தான் அடிக்கடி உணர்கிறாள்.

மணவறையில் சசி கண்களில் பெருமை மின்ன கணவனின் காதில் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். “என்னைப் பற்றித் தான் ஏதாவது நக்கலடிக்கிறாளோ? தேவகியின் எண்ணம் திசை மாறுகிறது. “சீ நான் ஏன் இப்படியெல்லாம் நினைக்கிறேன்”

தூரத்தே, தேவகியின் கடைசித் தங்கை சக்தியா எதையோ உரத்து உற்சாகமாக வாதாடுவது தெரிகிறது. சுற்றிவர அவளின் சினேகிதிகள் எல்லோர் முகத்திலும் மலர்ச்சி மகிழ்ச்சி. இப்படி தேவகியும் கூட உற்சாகமாக, சந்தோஷமாகத்தான் இருந்திருந்தாள். இப்போது அவளிற்கு எந்த உலகத்திலும் இடம் இல்லை போலிருக்கிறது. ஏனோ அவளுக்கு உரத்து சிரிக்கோணும் போல இருக்கிறது. அம்மாணும் போலவும் இருக்கிறது.

வீடு திரும்புகிறார்கள் சக்தியா சொல்கிறாள்.

“அக்கா இந்த சாறிக்கு நீங்கள் நல்லவடிவாக இருக்கிறீர்கள். உந்தத் தலையிலை தெரியிற இரண்டு மூண்டு நரையையும் பிடுங்கி எறியுங்கோ. இன்னும் வடிவாய் இருப்பீங்கள் உங்களுக்கென்ன இப்ப முப்பத்தஞ்சு வயசுதானே ஆனால் நானெண்டால் இருபத்தஞ்சு தான் சொல்லுவன்”

அழுகிறாளாம் சிரிக்கிறாளாம் இடையிடையே கூச்சல் போட்டு ஊரைக் கூட்டுகிறாளாம், வலு உற்சாகமாக ஊர் கதைக்கிறது. எவ்வித கவலையுமில்லாமல் ஊர் கதைக்கிறது. ஊர்கதைத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆமாம் இந்த சமூகத்திற்கு வெட்கப்படவே தெரியாதா?

பிரியாத பிரிவு

ஓ சோதரா.....

பிரியாத மனங்களில்
பிரிக்காத இதயத்தில்
பிரித்து பார்க்க
பிறையாகி தெரியிது
பிரிவு

உன்னையும் என்னையும்
பிரித்து
பிழியும் பிரிவு
அது பிரசவிப்பதெல்லாம்
கவலை, கண்ணீர்
கடின வாழ்வுதான்.

மீண்டும் உன்னைக்
காணும் வரை
என் இதயத்
துடிப்புக்களை
நான் இருக்குமிடத்தில்
எண்ணிக் கொண்டிருப்பேன்.
ஏனெனில் என்
இதயத்தின் துடிப்புக்களில்
நீ தினமும்
வாழ்கிறாய்.

“ஜெறஞ்சு”
இளவாலை

தேவகி ஒன்றும் சொல்லவில்லை மெல்ல தூரத்தே மேற்கில் வரும் சூரியனை பார்க்கிறாள் ஓ இரவு வரப்போகிறது. தேவகிக்கு இப்பொழுதெல்லாம் பகல் என்றால் பயம். மனிதர்களை சந்திக்க. இரவிலோ தன் பெண்மையைக் கண்டு பயம் “இது என்ன நெஞ்சம் வெடித்து விடும் போல் இருக்கே. கொஞ்ச நேரம் மற்றவர்களைப் பார்த்து சிரிப்போமா? வேண்டாம் வேண்டாம் பேசாமல் இருப்பம் இல்லை எனக்கு அழோணும் போல இருக்கே” விரல்கள் மடிந்து முஷ்டியாய் இருக்கின்றன. தன்னை சுற்றி கெக்கரித்து சிரிக்கும் தன் ஆசைகளை, ஏக்கங்களை, கனவுகளை, தாகங்களை இயலாமைகளை எல்லாம் விரட்ட விரும்புவது போல தலையை ஆட்டிக் கொள்கிறாள். பக்கத்தில் நிற்கும் சத்தியா தமக்கையை வினோதமாக பார்க்கிறாள். தூரத்தே வானத்தில் மூன்றாம் பிறை மெல்லிய கீற்றாக தெரிகிறது.

ஊரவர்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். தேவகிக்கு விசர் பிடிச்சிட்டு தாம் ஹிஸ்டரியாவாம், தன்பாட்டில், முணுமுணுக்கிறாளாம்,

நல்லன செய்து வாழ்வோம்

— புத்தொளி

நவ நாகரிகத்தின் எல்லையை எட்டிப் பிடித்து விட்டோம் என்று நாம் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். மொகெஞ்சதாரோ, எகிப்து, சீன கிரேக்க, ரோமநாகரிகங்களைப் படித்திருக்கிறோம். படித்தோர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். இவர்கள் நாகரிகமடைந்த காலத்தில், காட்டு விலங்குகளை வேட்டையாடி உண்டு குகைகளிலும், காடுகளிலும் வசித்த பிரித்தானியர் தற்போது நாகரிகத்தின் எல்லையைக் கடந்து விட்டோராகக் கருதுகின்றனர். பிரித்தானியர் வருகையால் தமிழ் மக்கள் பண்பாடு மாக்கட்டில் விலை கூறிவிற்கப்பட்டது. அநாகரிகத்தை ஆலிங்கனம் செய்து தாமும் கெட்டு தம்பின்னோரையும் கெடுத்து விட்டனர்.

பரந்த மனப்பான்மையும் விரிந்த நோக்கும் கூனிக் குறுகிவிட்டது. இந்த நேரத்தில் பண்டைய தமிழிலக்கிய மனித நேயப் பண்பாடு நினைவுக்கு வருகின்றது. மனிதனுக்கு வயது நூறு எனப் பேசிக் கொள்ளுகின்றோம். காலம் இருக்கிறது என்ற இறுமாப்பு எம் கண்களை மூடியுள்ளது. நூறு வயதில் உள்ள ஒரு பேருண்மையை நாம் இன்று மறந்துவிட்டோம். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த ஒளவைப் பாட்டியார் நூறு வயதிலுள்ள ஓர் உண்மையைப் புட்டுக் காட்டுகின்றார்; கணக்கிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

மனிதர்க்கு வயது நூறல்ல தில்லை
ஐம்பது இரவும் அகலும் துயுலினால்
ஒட்டிய இளமையில் ஒரைந்தும் நீங்கும்
ஆக்க வயதில் ஐமுன்றும் நீங்கும்
எழுபது போக இருப்பன முப்பதே.

ஒருவன் நூறு வயது வாழ்ந்தால் ஐம்பது வயது காலம் நித்திரா தேவியை அவனைப்பில் சென்றுவிடும். ஆரம்பம் ஐந்துவயதுவரை

ஆக்க வேலைகள் எதுவும் ஆற்றாமல் மழலை மென்மொழி பேசுவதிலும், குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி, இட்டும் தொட்டும் வாழ்வதில் கழிந்துவிடும். பதினைந்து வயதும் பள்ளியில் முடிந்துவிடும். இவை எல்லாம் போக எஞ்சியிருப்பன ஆக முப்பதே முப்பது வருடங்கள் தான். அதாவது மனிதருக்குள்ள நூறு வயதில் முப்பது வருடங்கள் முயற்சி செய்து முன்னேற்றகரமான வாழ்க்கை முறையை அமைக்க எஞ்சியிருப்பதாகும்.

எல்லோரும் இன்புற்று மகிழ்ச்சியாக இருப்பதே இனிய வாழ்வாகும். மானிடப் பிறவி பெறற்கரியது. காலத்தின் விலைமதிப்பை அறிபாது பெற்றாருக்கும், உற்றாருக்கும், சூழலில் உள்ளோருக்கும் துன்பத்தைச் செய்து வாழ்வதில் இன்பம் காண்கின்றோம். பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானினும் நனிசிறந்தனவே என்பதனை எம்மின் எத்தனை பேர் எண்ணி வாழ்கின்றோம்? எம்மிற் பலர் நாட்டிற்கு நல்லவை செய்யாது அல்லவை செய்து வாழ்கின்றோம். நன்மை செய்வதில் நாட்டம் காட்டாமல் விட்டபோதும் தீமையாவது செய்யாது விட்டோமா?

நல்லன செய்தல் ஆற்றீராயினும்
அல்லது செய்தல் ஒம்புமின்; அதுதான்
எல்லாரும் உவப்பது; அன்றியும்
நல்லாற்றுப் படுஉம் நெறியுமதுவே.

சுவாமி விவேகாநந்தர் மனிதன் எப்படி வாழவேண்டு மென்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பிறருக்கு நன்மை செய்யப் பிறந்த நீ நன்னம செய்யாது விடில் தீமையாயினும் செய்யாதிரு. அதுவே நீ செய்யும் அரும் பெரும் நன்மையாகும்.

அரசியல், சமூகம், வாணிபம், தொழில் முதலிய பலதுறைகளிலும் நாம் சங்க காலத் தமிழர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை வாழ பழகிக்கொள்ள வேண்டும். நாமும் வாழ்ந்து அபலவனையும் வாழ வாழ்த்தி வாழும் வாழ்வு பொன்னான வாழ்வு ஆகும். இது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை.

வருந்துகிறோம்....

திருமணம் ஓர் உளவியல் கண்ணோக்கு கட்டுரை தொடர்பு எழுதியவர் எஸ். ஜே. ராஜநாயகம் எம். ஏ. அவர்கள். சென்றமுறை தவறுதலாக எஸ். ஜே. ராஜரெட்டன் என் பிரசுருத்தமைக்கு வருந்துகிறோம்.

நான் 18

மன

மகிழ்ச்சிக்கொரு

அளவுகோல்

எல்லாத்
துறைகளிலும்
விஞ்ஞான - அறி
வியல் சார்ந்த ஆய்வு
கள் மலிந்த காலமிது! மனித
உளவியல் துறையும் இதற்கு விதி
விலக்கான தொன்றல்ல! உண்
மைக்காலங்களில் அமெரிக்காவின்
இலினோய்ஸ் பல்கலைக்கழக மற்
றும் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஓக்ஸ்
போடு பல்கலைக் கழக உளவிய
லாளர்கள் பல விந்தையான, பய
னுள்ள, சுவையானதொரு உள
வியல் ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ள
னர்!! மனிதர்களுக்கு, மகிழ்ச்சியை
யும் மன நிறைவையும் அளிக்கின்ற
கூறுகளைப் பற்றி பல ஆய்வுகளை
நடாத்தியுள்ளனர்.

இந்த மகிழ்ச்சி மன நிறைவு
(happiness) என்ற “வஸ்து”
என்னத்தால் ஆனது? இதை எவ்
வாறு பெறுவது? இந்த வினாவும்;
தேடலும் மனித குலத்தை எல்லாக்
காலத்திலும் அரித்துக் கொண்டு
வந்த தொன்றாகும். இதன் “இர
கசியம்” தான் என்ன? எல்லாம்
எங்கள் மனதைப் பெறுத்துள்ளது.
“எது” எங்களுக்கு சந்தோசமான
உணர்வுகளை அளிக்கின்றதோ

அவற்றில்
தங்கியுள்ளது,
அதாவது இவை
பெரும்பாலும் அகப்
பாடன (Subjective) தொன்
றாகும். எதுஎப்படி இருந்தும்,
டேவிட் மேயர், எட்டியனர் பேமன்ற
அமெரிக்க இங்கிலாந்து உளவிய
லாளர்கள்: 5 புள்ளிகளடங்கிய
“வாழ்க்கைத் திருப்தி” - அளவு
கோல்; 7 அலகுகளடங்கிய -
“களிப்பு - பதகளிப்பு” அளவு
கோல்; மற்றும் சமூக பொருளா
தார நிலைகளை அறிய வினாக்
கொத்துக்கள் - ஆகிய ஆய்வுக்கரு
விகளை - பல தரப்பட்ட வயதினர்
களுக்கு; பல் வேறு வேறுபட்ட
தொழில் புரிவோருக்குக் கொடுத்
தத் தகவல்களைத் திரட்டியுள்ள
னர். அவர்களுடைய புறப்பாடான
(objective) கணிப்புத்தொகுப்பின்
படி “மனித - சந்தோசப்பட்டி
யலில்” - பணம் - பொருள்வளம்,
தொழில் துறை முன்னேற்றம்,
புகழ்-கீர்த்தி, இளமை, அழகான
தோற்றம், வாழ்க்கைத்துறையில்
வெற்றியீட்டுதல் ... ஆகிய கூறு
கள் முதலிடங்களைப் பெறுவதா
யில்லை!! மிகத்தெளிவாக, இந்தப்
பட்டியலில் சந்தோசமளிக்கும் கூறாக
முதலில் வருவது மனித உறவுகளும்
தொடர்புகளுமாம்! நெருக்கமான
உறவுகளிலிருந்து மகிழ்ச்சி ஊற்
றெடுத்து வளருகின்றது. இதற்
கடுத்ததாக இடம் பெறுவது சந்
தோசமான திருமணமும், மன
நிறைவுள்ள குடும்ப வாழ்க்கை
யுமாம்.

19 நான்

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்
நவனாச இனாநூலகம்

இதற்கடுத்தாக இடம் பெறுவது மத நம்பிக்கை. எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவராயிருந்தாலும் அவர் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை அவரது மகிழ்ச்சிக்கு அளவுகோலாக அமைகிறது. இத்தாவுகளை வைத்து, “சந்தோசத்தைத் தேடுதல்” என்னும் நூலை எழுதிய உளவியலாளர் டேவிட் மேயர், “பிறருடன் நெருக்கமான, அந்நியோன்ய, ஆதாவு நல்கும் உறவுகள்தான் மனித சந்தோசத்திற்கு முக்கிய காரணியாக அமைகின்றது என்கிறார். அதிலும் “சிறந்த நண்பரை” தங்கள் திருமணத்தில் கணவன் - மனைவியாகப் பெற்றவர்கள், பிகவும் அதிட்டசாலிகள் என்கிறார் டேவிட் மேயர்.

இந்த அளவுகோல்களின் ஆய்வில் பெரும்பான்மையினர் குறிப்பிட்ட அடுத்த மகிழ்ச்சிக் கூறு “வாழ்வின் திருப்தி” யாகும் (Contentment) அதாவது, போதுமென்றமனப்பாங்காகும்.

நாளாந்த பிறர் உறவுத் தொடர்புகளில் அன்றைய நாளில் ஒருவர் மனத்தில் ஏற்படும் நேரிடை எதிரிடை (positive - negative) உணர்வுகளும் அவரவர் சந்தோசத்தை நிர்ணயிக்கின்றன. அதாவது ஒரு நாளில் மனதில் நிகழும் வெறுப்பு, காழ்ப்பு - சலிப்பு (தீயன) அல்லது

நேசம் - பிடிப்பு - உற்சாகம் (நன்மையான) என்ற உணர்ச்சிகளின் அளவு மகிழ்ச்சியின் அளவாகும், தீயன - சலிப்பானவற்றை சதா நினைத்துக் கொண்டிருப்பதை விட அவற்றை பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்வதுமன ஆரோக்கியமானது. இந்த நேர் - எதிர் உணர்ச்சி “மூட்” (Mood) என்ற இறக்கங்கள் குடும்பத்தின் பெற்றோர், பெரியவர்களிலிருந்து பிள்ளைகளின் மன மகிழ்ச்சி, உளவளர்ச்சியின் பாலும் செல்வாக்கை செலுத்துகின்றன.

இப்பல்கலைக் கழக உளவியலாளர்கள், பரம்பரையலகுகள், சூழ்நிலை ஆரோக்கியம், பொருள் வசதிகல்வி போன்ற கூறுகளுக்கும் சந்தோசத்திற்குமுள்ள தொடர்புகளிலும் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளனர். ஆனால் இவை யாவும் அந்தப்பட்டியலில் மனித உறவு - திருமணம்; மத நம்பிக்கைக்கு, அடுத்ததாகவே அமைந்துள்ளது. மனித உறவுகள் தொடர்புகள் என்று நோக்கும்போது, ஒருவருடைய வாழ்க்கைப் பாணிக்கும் எதிர் பார்ப்புக்களுக்கும் அமைய அவரவர் சீவியத்தை இயைபாக்கி (Adapt) வாழ்வது மன ஆரோக்கியம் - மகிழ்விற்கு இட்டுச் செல்லும்.

— பி. எ. சி. ஆனந்தராஜா (ஆதாரம்: நியுஸ்னிக் மே 93)

ஆசிரியரின் கடமை

மதிப்பீடும் திருத்தமும்

— எஸ். ரஞ்சன் செல்வகுமார்

ஆசிரியரின் கடமைகளுள் மாணவர்களை மதிப்பீடு செய்வதும் முக்கியமானதொன்றாகும். ஆசிரியர், மாணவர்களுக்கு வெறுமனே கற்பித்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. கற்பித்தலின் நோக்கம், அதாவது விசேட குறிக்கோள்கள் (Special Aims) எவ்வளவு தூரம் நிறைவேறியுள்ளன என அவர் மதிப்பிடவேண்டும். அம்மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் குறைவுபடும் மாணவர்களுக்கு பின்னூட்டலையும் (Feed-Back) வழங்க வேண்டியவராகவும் இருக்கிறார். அப்போது தான் அவர் உண்மையிலேயே ஆசிரியராக (ஆசு + இரியர் - குற்றம் களைபவர்) ஆகமுடியும்!

மாணவர்களை மதிப்பீடு செய்யும் ஆசிரியர் அம் மதிப்பீட்டின் முடிவுகளை (பெறுபேறுகள்) அம்மாணவர்களுக்கு உடனுக்குடன் அறியத்தரும்போது தான் அவன் மீளவலியுறுத்தப்படவும் (Reinforcement) தொடர்ந்து கற்கவும் ஊக்குவிக்கப்படுவான் என்பது கல்வி உளவியல் உலகம் கண்ட மாபெரும் உண்மை.

ஆனால், 40 நிமிட நேரத்தினுள் ஒரு வகுப்பிலுள்ள மாணவர் அத்தனைபேரையும் தனித்தனியே மதிப்பீடு செய்து, மீளவலியுறுத்தி, பின்னூட்டல் செய்வது என்பது ஆசிரியருக்கு மிகவும் கடினமான பணி என்பதும் யாவரும் ஏற்கவேண்டியதே ஆகும்.

ஆசிரியரின் மதிப்பீட்டு முறை வாய்மொழி மூலமானதாக அமையும்போது நன்று, சரி என்று கூறியோ; பாராட்டியோ பரவலாக மாணவர்களை மீளவலியுறுத்துவது ஆசிரியருக்கு ஓரளவு எளிது. ஆனால் ஆசிரியரின் மதிப்பீட்டு முறையானது எழுத்துப் பரீட்சை முறையாக அமையும்போது எல்லா மாணவர்களின் பயிற்சிக் கொப்பிகளையும் / விடைத் தாள்களையும் உடனடியாக திருத்துவது என்பது நடைமுறைச் சாத்தியமுடையதன்று ஆனால், அதற்காக ஆசிரியர், மாணவர்களின் பயிற்சிக் கொப்பிகளைத் திருத்தி, பெறுபேறுகளை உடனுக்குடன் அறிவிக்கவும், மீளவலியுறுத்தவும், பின்னூட்டல் செய்யவும்

வேண்டிய தனது கடமைபு புறக்கணிப்பதும் உவப்பானதன்று எனவே, ஆசிரியர் இப்பிரச்சினைக்குச் சாதகமான மாற்றுவழிகள் எதையாகிலும் கண்டறிய வேண்டும்.

உவ்வசையில் ஆசிரியர் தனது மதிப்பீட்டு முறைகளையும் அதன் அளவையும் தமது ஒரு பாடவேளைக்குரிய விசேட குறிக்கோள்களுக்கு அமைவாகவும், மாணவர்களின் எண்ணிக்கை, அவர்களின் அறிவுத் தரம் ஆகியவற்றுக்கு இசையவும் முன்திட்டமிட்டு வரையறுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். வாய்மொழி முறையிலான மதிப்பீடு இலகு வானது என்பதுடன் ஆர்வத்தைத் தூண்டக் கூடியதுமாகும். ஆனால் அதற்காக எழுத்து மூலமான மதிப்பீட்டு முறையை ஆசிரியர் முற்றாக புறக்கணித்து விடவும் முடியாது. ஏனெனில் இறுதிப் பரீட்சைகளிலும் போட்டிப் பரீட்சைகளிலும் மாணவரின் அடைவுகள் எழுத்துப் பரீட்சை முறை மூலமே பரீட்சிக்கப்படுகின்றன. அத்துடன், மாணவன் தன் சொந்த அறிவையும் திறமையினதும் அடிப்படையில் தலங்குதற்கும், தனது உற்வாற்றல் திறன்களைப் பிரயோகிக்கவும் வளர்த்தெடுக்கவும் அவனுக்கு ஊன்றுகோலாக உதவுவது எழுத்துப் பரீட்சை முறையென்றால் அதில் மிகையொன்றுமில்லை.

ஆனால், ஒரு வகுப்பிலுள்ள 30 - 35 மாணவர்களின் பயிற்சிக் கொப்பிகளை ஆசிரியர் தாமே திருத்துவது என்பது கடினமான ஒரு பணி என்பதையும் எவரும் மறுப்பதற்கில்லை.

1. ஆசிரியர் தாமே பயிற்சிக் கொப்பிகளைத் திருத்துதல்:-

இதுவே பயிற்சிக் கொப்பிகளைத் திருத்துவதற்கு மிகவும் சிறந்த முறை என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. ஆனால், பாடசாலையின் கற்பித்தல் நோத்தினை இப்பணிக்குச் செலவிடுவது ஆசிரியருக்கு நேர விரயத்தை ஏற்படுத்தும் காரியமாகவே அமையும். எனவே ஆசிரியர் அர்ப்பண சிந்தையுடன் இத்தகைய திருத்த வேலைகளைத் தமது ஓய்வு நேரத்திலோ, வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றோ செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறார். இதனை ஆசிரியர் விதியாகக் கருதாது விருப்புடன் செய்ய முன்வரல் வேண்டும்.

2. மூத்த மாணவர்களின் உதவியுடன் பயிற்சிக் கொப்பிகளைத் திருத்துதல்:-

மாணவர்களின் பயிற்சிக் கொப்பிகளைத் திருத்துவதற்கு ஆசிரியர் கள் மேல்வகுப்பு மாணவர்களின் உதவியைப் பெறுதல் கூடும். ஆனால்

இம்முறை பலரின் கண்டனங்களுக்கு ஆளாகக்கூடிய ஒரு முறை என்பதும் கண்கூடு. ஏனெனில், திருத்தங்களைச் செய்யும் உயர்வகுப்பு மாணவர்கள் தமது கற்கும் நேரத்தை இழக்கும் சந்தர்ப்பம் இதிலுண்டு. அதனுடன், திருத்துபவராகக் கடமையாற்றும் மாணவர்கள் சில வேளை பொறுப்புணர்ச்சி இன்றித் தவறான முறையில் அல்லது கவனமின்றி அல்லது நடுநிலைமை - நேர்மை ஆகியன அற்ற முறையில் திருத்தங்களைச் செய்தல் கூடும். இதன் விளைவாக, பயிற்சிகளைச் செய்த மாணவர்களுக்குத் தமது பெறுபேற்று முடிவுகள் குறித்து ஓர் உறுதியற்ற எண்ணப்பாங்கு வளரவும் ஏதுவுண்டு.

3. மாணவர் தமக்குள் மாற்றிக்கொண்டு பயிற்சிக் கொப்பிகளைத் திருத்துதல்:-

வகுப்பு மாணவர்கள் தமது பயிற்சிப் புத்தகங்களைப் பரஸ்பரம் மாற்றிக் கொண்டு திருத்தங்களைச் செய்வதற்கான அறிவுறுத்தல்களை வழங்குவது ஆசிரியர்களிடம் பரவலாகக் காணப்படும் ஒரு முறையாகும். இம்முறை மூலம் விரைவாகவும், ஏககாலத்திலும், சிறப்பாகவும் திருத்தங்களைச் செய்யவும், மாணவர்கள் பெறுபேறுகளை அறியவும் சாத்தியம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் இம்முறையிலும் சில குறைபாடுகள் இல்லாமல் இல்லை. முதலாவதாகத் திருத்தும் மாணவர் நேர்மையற்ற முறையில் செயற்படும் வாய்ப்பு இதில் நிறைய உண்டு. மாணவர்களிடையே சண்டை சச்சரவுகளை ஏற்படுத்தவும் இம்முறை வழிகோலலாம். இதனால் வகுப்பில் வாக்குவாதங்களும் ஒழுங்கின்மையும் நிலவும் ஒரு உவப்பற்ற நிலைமை தோன்றக்கூடும்.

4. பயிற்சிக் கொப்பிகளை மாணவர் தாமே திருத்துதல்:-

கொப்பிகளை மாற்றிக் கொள்ளாது, தத்தம் கொப்பிகளை அவ்வம்மாணவரே திருத்த அனுமதிப்பதன் மூலம் முன்னைய முறையிலுள்ள அனுகூலங்களைப் பெறமுடியும். ஆனால், இம்முறையிலும் குறைபாடுகள் இருக்கவே செய்கிறது. முதலாவதாக மாணவனின் நேர்மையான செயற்பாட்டுக்குப் பெரிய சோதனையை இம்முறை ஏற்படுத்துகிறது. மாணவன் பிழையான விடைக்குச் சரி என்று குறிக்கவோ அல்லது திருத்திவிட்டு சரியெனக் குறிக்கவோ இங்த வாய்ப்பு நிறைய இருக்கிறது. இதனால், ஆசிரியர் மாணவனின் உண்மையான அடைவு மட்டத்தை உய்த்துணர முடியாது போகலாம்.

ஆகமொத்தத்தில் ஆசிரியர் தாமே எல்லாப் பயிற்சிக் கொப்பிகளையும் திருத்தும் முறையே சிறந்தது என்பது நன்கு புலனாகின்றது. ஆனால், பொருத்தம் கண்டு, பிற முறைகளையும் போதிப எச்சரிக்கையுடன் ஆசிரியர் பயன்படுத்திப் பயன் பெறலாம். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் ஆசிரியரின் மேற்பார்வையும் அறிவுறுத்தல்களும் போதிபனவுக்கு இருப்பது அவசியமாகும்.

யும் எண்ட எண்ணம்” “இதுகள் இப்படித்தான் இதுகளைத் திருத்தவே முடியாது.”

இந்த வார்த்தைக் கணைகள் எல்லோர் பேச்சிலும் அடிக்கடி வருவது சகஜமாகி விட்டது. வீட்டிலும் சிறுவர் மட்டத்தில் கொட்டித் தீர்க்கும் சொல்ம்புகளாக

பி
ஞ்
சு
ம
நஞ்சு விதைகளா?
ன
ங்
க
ளி
ல்

“இப்பத்தையப் பிள்ளையள் இப்படித்தான், சொல்வழி கேக்காதுகள்”. “இந்தச் சின்னப் பயலுக்கு பெரியவங்க போலப் பேசத் தெரியுமே ஒழிய படிக்கத் தெரியாது”.

“பெரியவங்கள் மதிக்கத் தெரியாது தங்களுக்கு எல்லாம் தெரி

ம நஞ்சு விதைகளா?

அவர்கள் மனதில் அழியாப் பதிவுகளைப் பதிப்பதில் முனையும் பெரியவர்கள் தாம் விதைக்கும் விதைகள் தான் அந்த பிஞ்சு மனங்களில் முளைக்கும் என்பதை உணர்வதில்லை.

இவை ஒரு உயர்வுச் கிக்கலின் வெளிப்பாடுகள் தான். தமது வயது வளர்த்திக்கு ஏற்ப, தம்மை பெரியவராக மதிக்க வேண்டும் என்பதிலும், தமது சிந்தனைக்கு ஏற்ப மற்றவர்கள் செயற்பட வேண்டும் என்பதிலும் காட்டுகின்ற அக்கறை அக்குழந்தை உள்ளங்களின் செயற்பாட்டிற்கு வழிகாட்டவும், முன்மாதிரியாக இருப்பதிலும் பெரியவர்கள் தவறுவதை உணர்ந்துகொள்ளாத நிலையால் ஏற்படும் தாக்கமே குழந்தைகளின் விரக்திக்கும் காரணமாகிறது.

பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிப் பருவத்தில் வீட்டில் உள்ளோருடைய செயற்பாடுகளையே பிள்ளைகள் அவதானிக்கின்றனர். அதனையே மனப்பதிவாக்கி அவர்களின் செயல்களை செய்து வர அச்சுமுலை

— ஜோசப் பாலா —

பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கிறது.

பிள்ளைகளிடம் எதிர்பார்க்கும் நல்ல பேச்சு பழக்க வழக்கங்கள் சில சமயங்களில் மட்டும் சொல்லிக் கொடுப்பதுடன் நிறுத்திக்கொண்டு தமது செயலில் வேறாகச் செயற்படும் போது அதிகமாக அவதானிக்கும் செயல்களையே அப்பிள்ளையும் செய்யும் என்பதை பெரியவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அப்பிள்ளைமேல் சொல் அம்புகளை ஏவி விரக்தியை பிள்ளைகள் மனதில் விதைப்பதால் ஏற்படும் விளைவே அவர்கள் பிள்ளைகளிடம் காணும் முரண்பட்ட தவறான செயற்பாடுகளாக அமைகின்றன.

பிள்ளைகள் தன் செயல்களை பெரியவர்கள் பாராட்ட வேண்டும், தம்மீது அன்பு செலுத்த வேண்டும், அக்கறை கொள்ள வேண்டும் என்பதையே எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதனாற்றாவிடில் சிறு பருவத்திலே தன் வீட்டில் விளையாடும் சிறு பொருட்களும் தன்னுடையது என்பதும், தன் அம்மா, தன் அப்பா, தன் உறவு என்று உரிமை கோருவதும், அதனை மற்றவர்கள் தமது என்று கூறும் போதும் கோபப்படுவதும் குழந்தையின் சாதாரண நடைமுறையாகி விடுகிறது. இது குழந்தையின் உள ஆவலை வெளிப்படுத்தாததாகவே அமைகிறது. இவற்றை உணராத பெரியவர்களினால் ஏமாற்றம் ஏற்படும் போது குழந்தைகள் விரக்தியுறுகிறார்கள். இவ்வாறு பெற்றோரின் சில செயல்கள்

பிள்ளைகளின் சிறு பருவத்திலேயே விதையாகி விரக்தியை வளர்க்கிறது.

பெரியவர்கட்கு நேர மில்லை வேலையுண்டு, வேறு பொழுது போக்கு என்பதவும், குழந்தைகளிடத்தில் பழகும் மனப்பக்குவம் இல்லாத நிலையில் நான் பெரியவன், உயர்ந்தவன் என்று தன்னை ஒதுக்கிக் கொள்வதும், சில பெற்றோர் பிள்ளைகளிடத்தே அன்பு செலுத்தாது அயல்நாடுகள் சென்று கடிதமூலம் குடும்பம் நடத்த முனைதலும் உன்புப் பரிமாற்றம் இல்லாத நிலையில் அக்குழந்தை குறும் புத்தனம் புரியாத தாய், தந்தை, உறவினரின் தண்டனை பிள்ளைகளின் மனதில் நெருட்டலாக உருவெடுத்து விரக்திக்கு காரணமாகிறது. இச் சூழலில் உருவாகும் பிள்ளைகள் நிலைதான் பின்பு பெற்றோருக்கே தலையிடியாகவும் மாறி விடுகிறது.

சில இடங்களில் சிறுவர்கள் சகசிறுவர்களுடன் பழக வாய்ப்பில்லாததும், உயலில் உள்ளவர்களுடன் பழக விடாததும், பெரியவர்கள் உடன் தமது பேச்சும், விளையாட்டுக்கள் என வாழ்நாள் பூராவும் பழகிக் கொள்வதாலும், அவர்களின் பேச்சும் செயலும் பெரியவர்கள் போலவே உடதுக்கு மீஞ்சிய செயல்களாக பார்ப்பவருக்கு வியப்பைத் தரும். இதை விட அக்குழந்தையும் தன் செயல்களை மற்றவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள் என்ற உணர்வுடன் செயற்படுவதால் அச்சுழலை நாளும் நிலையும் உருவாகும்.

இதனால் சிறுவர்களுடன் பழகும் தன்மையும் குறைந்து பிஞ்சில் பழுத்த பழம் போன்ற நிலை தோன்றி உயர்வுச் சிக்கல் அவர்களுடமும் வளர்ந்து விடுகிறது.

சிந்தனை வளர்ச்சி என்பதும் காலத்துக்குக் காலம் வளர்ச்சியடையும்போது அன்றைய சிறுவர்களை விட இன்றைய சிறுவர்களுக்கும் பல வித வித்தியாசமான வளர்ச்சி களைப் பெற்று வளர்கின்றார்கள் என்பதற்கு ஆராய்ச்சியாளர்கள் பல விளக்கங்கள் தந்துள்ளார்கள். அதனை எமது அனுபவத்திலும் கண்ணக் கூடியதாகவே உள்ளது. அன்றைய சிறுவர்களின் செயல்களை விட பன்மடங்கு வளர்ச்சி பெற்றவர்களாகவே இன்றைய சிறுவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அதனை ஏற்கும் மனப்பக்குவமும் அதனை வழிப்படுத்தும் திறனும் அறிந்திருக்க வேண்டியதும், அவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து பழக வேண்டிய பொறுப்பும் பொறுப்புள்ளவர்களுக்கும், பெற்றோருக்கும் அவசியமாகும்.

சில சிறுவர்களிடத்தே அவர்களின் அழகு, நிறம், குறை என்பனவற்றைச் சொல்லி கேலி செய்வதும், அவர்களை ஒதுக்கி மற்றவர்களை பாராட்டிக் கொள்வதும், சிலரிடத்தில் உறவினர்கள் அதிகம் அன்பைச் செலுத்துவதும், சிலரிடம் பணவசதிகள் இருந்தும் அன்புப் பரிமாற்றம் இன்றித் தவிக்கும் அனாதைகள் போன்ற நிலையில் வாழ்வதும் மற்றவர்

களின் உறவைக் கண்டு பொறாமை கொள்வதிலானும், கல்லடி பட்ட கண்ணாடி போன்ற நிலையில் உளம் உடைந்து சிந்தனைத் தெளிவின்றி ஒதுக்கப்பட்ட தாழ்வுணர்வு ஆரம்பத்திலேயே ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு விடுவதால் இவற்றினை எந்த வயதிலும் களையமுடியாத நிலை உருவாகி விடுகிறது.

சிறுவயதில் ஊட்டக் கூடிய எந்தப் பழக்க வழக்கத்தையும் வளர்த்து வரும் இளம் பருவத்தில் ஊட்டுவது கடினம் என்பதனை பலரது அனுபவங்களும் ஆராய்ச்சிகளும் சுட்டி நிற்கின்றன. இதனை உணர்ந்து செயற்படவேண்டிய பொறுப்பு பல பெற்றோர், பெரியோர் வழிகாட்டிகளிடம் இருத்தல் அவசியமாகிறது.

தடைகளைத் தவிர்க்க, அதனைத் தாண்டி மன உறுதியை ஊட்ட வேண்டியவர்கள் தங்கள் மனத்திரையில் ஊறி விட்ட உயர்வுச் சிக்கலை முதலில் களைதல் வேண்டும். உயர் அதிகாரியாக இருக்கலாம், வயதில் முதிர்ந்தவராக இருக்கலாம், பல திறமைகளை உடையவராக இருக்கலாம், இவற்றை விட குழந்தைகளிடம் அவர்கள் வயதுக்கு ஏற்றவராக பழகும் மனப்பக்குவம் இல்லையேல் அவர் ஓர் மனிதயந்திரமாகவே சிறுவரால் கணிக்கப்படுவர். இதனால் யந்திரத்துடன் பழகும் சிறுவரின் மனநிலை வெறும் பொருட்களுடன் கொள்ளும் தொடர்பிற்கு ஒப்பாகவே அமையும்.

“அந்த மாமா கூடாதவர் அவர் எங்களைக் கண்டால் முறைத்துப் பாப்பார். பெரியவர்களோடுதான் கதைப்பார் அவரை எனக்குப் பிடிக்காத” என்றான் ஒரு சிறுமி. அச்சிறுமி எதிர் பார்ப்பது என்ன? பொன்னையா பொருளையா? டைத்தையா? இல்லை அன்பு தவையே. இதைக் கொடுக்கத் தெரியாதவரீடத்தில் போதனை எதற்கு? சமீபனை பல புர்வதிலும் பார்க்க குழந்தை உணர்வைப் புரிந்து புன்சிரிப்பால் தரும் அன்புப் பரிசைப் பெறுபவர் பாக்கிய சாலிதான்.

குழந்தைகள் செய்யும் தவறுகள் கூட அவர்களின் வயதிற்கு ஏற்ற செயற்பாடுகள் தான். அதனைப் புரியும் விதத்தில் திருத்த முனைவது தவறல்ல. அவர்கள் எதைக் கேட்டாலும் சினம் கொள்ளாது தகுந்த விளக்கமுடன் சொல்லிப் புரிய வைத்தலே குழந்தைகளின் சிந்தனைக்கு உயர்ச்சி தரும். அவர்களிடம் வாக்குறுதி கொடுத்தால் அதனை நடைபெற்றலே வேண்டும் தவறில் உங்கள் பேல் உளை நம்பிக்கையை இழந்து விடுவார்கள். அதன்பின் உங்கள் கூற்றுக்களை ஏற்றுக்கொள்ளவே மாட்டார்

கள் எதை விதைப்போமோ அதையே உறுவடை செய்வோம்.

இன்றைய நெருக்கடியிற்றதான் தனிமனித, குடும்ப குழுவாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கேற்ப எதிர்காலப் பிரசைகளை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஒவ்வொருவரையும் சாரும். இதில் எம் பங்களிப்பு என்ன? இந்த மண்ணில் உணாமைகள் என்றும் அகதிகள் என்றும் எவருமே இல்லை. இடம் பெயர்ந்தோரே உள்ளனர். உறவினர்களையோ, பெற்றோரையோ இழந்தாலும் அவர்களின் எதிர்காலத்தை தாங்கவேண்டியது இந்த மண்ணில் வாழும் ஒவ்வொருடைய பொறுப்பு என்பதனை உணந்தால், அப் பொறுப்பை ஏற்க முன்வர வேண்டும் உந்த உருவாக்கத்தில் எமது உறவுகள் பலப்பட்டு குழந்தைகள் மனதில் விரத்தி உணர்வை சளைந்து நம்பிக்கை ஒளி ஏற்றவேண்டும் அவர்களிடம் அன்புக்கரம் நீட்டி பனித நேமத்தை கடடி எழுப்பவேண்டும் அட்டோது தான் குழந்தை பனங்கள் குதூசமாக மீளும். அந்த குழந்தை மீன் உள்லம் கோயலாக மாறும். அட்டோது குழந்தையின் சீர்தரில் இறைவனைக் காணலாம்.

பாட்டி: செத்தவீட்டில ஒருத்தரும் அழக்காணல்லேயே என்பிள்ளையளுக்குக் கூட கவலை இல்லையோ?

மீள்ளைகள்: சகலதான் பாட்டி! ஆனா, அத இப்ப பாசனும் இல்லை. நாகக அருகிரதம் செத்தவருக்குப் பிடிக்காது. அததான்---

பாட்டி: அட்ட அடக்கி எவடிங்கோ! பிற்சு முத்தி முழி பதங்கடும்.

திருமணம் —

ஒரு உளவியல் கண்ணோக்கு

- 4

எஸ். ஜே. இராஜநாயகம் எம். ஏ.

திருமணத்தின் நெருங்கிய உறவில் உணர்வுகளும், உணர்வெழுப்பங்களும், இயல்புக்கள்களும் முக்கிய இடத்தை பெறுகின்றன. இங்கு தம்பதியர் ஒருவரோடு ஒருவர் மிக ஆழமான உறவை வைத்துக் கொள்கின்றனர். இப்படியானதொரு உறவுப் பரிமாற்றங்களை அனுபவிக்கும் ஒருவர் அன்பைப் பெற்று அதைத்திரும்பவும் கொடுக்கின்ற வராக இருக்கின்றார், இத்தகைய உறவுப் பரிமாற்றத்தை குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே பெற்றுக்கொள்கின்றனர். ஆதலால் திருமணம் ஒரு நாடகத்தின் இரண்டாவது காட்சியாகவும், குழந்தைப் பருவம் முதற் காட்சியாகவும் அமைகின்றது.

இரண்டாவது நெருங்கிய உறவின் நிலைக்கு ஆண்களும் பெண்களும் சிக்கல் நிறைந்த வளர்ச்சியோடும் தீர்க்கப்படாத பிணக்குகளோடும், வெகுவாக பாதிக்கப்பட்ட மனப் புண்களுடனும் வந்து சேருகின்றனர். இரண்டாவது நெருங்கிய உறவுக்குள் புகுகின்ற தம்பதியர் சமூக, உளவியல் உறவுகளினூடாக தாங்கள் ஏற்கனவே குழந்தைப் பருவத்தில் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களை வெளிக் கொணர்வர். அவர்கள் இந்த நெருங்கிய உறவில் வெளிக்கொண்டுவரும் பரிமாற்றங்கள் பெரும்பாலும் உலகியல் சார்ந்த பரிமாற்றங்களாகவே அமைகின்றன. இந்தப் பரிமாற்றங்கள் ஒரு திருமணத்தின் ஆரம்பத்திலேயே தொடங்குகின்றன. இப்பரிமாற்றங்களின் தன்மைகள் ஒருவரின் வளர்ச்சியிலும், உளப்பாங்கிலும் தங்கி இருக்கின்றன. தம்பதியர் கொண்டு வரும் பிரச்சினைகள், அல்லது புண்கள் மிக ஆழமானதும், விரிவானதுமாக இருந்தால், அவர்களுடைய பரிமாற்றங்கள் அவர்களுக்கே சவால்களாக அமைந்து விடுகின்றன. அவர்களின் ஆனந்தமான நிலைத்த வாழ்வுக்கு இப்பரிமாற்றங்களின் தன்மை மிகவும் முக்கியமானவையாக இருக்கும். இந்த இரண்டாவது உறவில் உணர்வெழுப்பரீதியில் வரும் பிரச்சினைகள் தம்பதியரை பீடித்து

அவர்களின் வாழ்வை சீர்குலைக்கும், அல்லது அவர்களின் வாழ்வுக்கு உயிர் ஊட்டி உரமளித்து, குணமளித்து, வளர்ச்சி அடையக் கூடியதுமான சந்தர்ப்பங்களை வழங்கும். இச்சந்தர்ப்பங்களை தம்பதியரின் பரிமாற்ற முறைகளை மாற்றி இன்னும் ஒருவரை ஒருவர் ஆழமாக அன்புசெய்ய உதவிகள் புரிகின்றன.

உரம் ஊட்டி உயிர் அளித்தல்

ஒரு குழந்தை உடல், சமூக, அறிவாற்றலில் வளரும் போது உணர்வெழுப்ப வளர்ச்சியும் கூடவே நடைபெறுகின்றது இவ்வளர்ச்சிகள் யாவும் பெற்றோர் வழங்கும் சூழ்நிலைகளில் மிகவும் தங்கி இருக்கின்றன. இந்த சூழ்நிலைகள் உடல், சமூக அறிவாற்றல் உணர்வெழுப்பங்கள் சார்ந்தவைகள் வளர்ச்சிபெற உதவ வேண்டும். இரண்டாவது நெருங்கிய உறவில் அதாவது திருமணத்தில் தம்பதியர் உடல் சார்ந்த ஆதரவை மட்டுமல்ல உணர்வெழுப்ப ஆதரவையும் ஒருவர் ஒருவரிடருந்து எதிர் பார்க்கின்றார்கள்.

உடல் சார்ந்த வளர்ச்சி

உடல் சார்ந்த வளர்ச்சிக்கு பொருளாதாரம் இன்றியமையாத ஒன்றாக இருக்கின்றது. பரம்பரை பரம்பரையாகக் கணவன் உழைத்துக் கொடுத்தலிலும் மனைவி வீட்டை பராமரிப்பதிலும் தங்கள் காலத்தை செலவிட்டார்கள். இன்றைய உலகில் இத்தகைய பழக்கங்கள் குறைந்து ஒரு குடும்பத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து பகிர்ந்து கொண்டு வாழும் நிலையையும் நாம் காண்கின்றோம். இதன் விளைவாக அவர்களின் மதிப்பீடுகளில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. இருவரும் தங்களது வருமானங்களை அறிந்து நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை ஏற்கின்றனர். பொறுப்புடன் கையாளப்படாத வருமானங்கள் எப் பொழுதும் குடும்பத்தில் பிரச்சினைகளைக் கொண்டு வரும் உ + ம் வருமானத்தை மதுவில் செலவழித்தல், தேவையற்ற பொருட்களை வாங்குதல், ஊதாரித்தனமாக நடத்தல், கணவன் தாராள மனப்பான்மை அற்றவனாக கஞ்சத்தனமான முறையில் நடக்கின்ற பொழுது சில பிரச்சினைகள் உருவாகின்றன. போதிய பணம் இல்லாத காரணத்தினால் மனைவி தன்னால் சில காரியங்களைச் செய்ய முடியாத உணர்வைப் பெறுகின்றாள். திரும்பப் பணம் கேட்கின்ற பொழுது “இனிஎன்ன? “கொடுத்த பணத்தை என்ன செய்தாய்?” என்ற கேள்விகளை அவள் எதிர் நோக்கும் பொழுது குடும்பத்தை நிர்வகிக்கும் தனது ஆற்றல் மீது அவளுக்கு அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டு, மனைவி தன்மீது உள்ள நம்பிக்கையை இழக்கும் நிலை உருவாகின்றது. இந்தச்

சூழ்நிலையின் அந்தியை உணர்ந்து அவள் கொதித்தெழுந்து சத்தம் போடும் நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றாள். பணம் வாழ்க்கையில் பல் பிரச்சனைகளின் ஊற்றாக இருக்கின்றது. ஆனால் இந்த நிகழ்வின் பின்னால் மனைவி எப்படி நடத்தப்படுகின்றாள் என்ற உண்மை நிலையை ஒருவர் உணரலாம். சில வேளைகளில் மனைவி தன் கணவனைப் பார்த்து “நீங்களே இப்பொறுப்பை எடுத்து நடாத்தவும்” என்று கூறுவாள், சில கணவன்மார் இப்பொறுப்பை ஏற்று நடாத்தும். இன்ற பொழுது அதன் உண்மை நிலையை அறிந்து தங்கள் கஞ்சத் தனத்தை மாற்றி மனைவியை கரிசனையோடு அணுகி நம்பிக்கை ஊட்டுவர்.

பணம் பொருளாதாரத்துக்கு உதவும் பொருள் மட்டுமல்ல அது உறவை வளர்க்கவும் பயன்படுகிறது. பணம் கொடுக்கும் முறை தன் மனைவி மீது கணவன் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையையும், கரிசனையையும், அன்பையும் வெளிக்காட்டுகின்ற ஒரு சாதனமாக விளங்குகின்றது.

நம்பிக்கை என்பது குடும்ப வாழ்வில் பணம் சேகரிக்கும் வழி முறை, வாய்ப்புக்கள் எல்லாம் இருவரும் ஒளிவு மறைவின்றி பகிர்ந்து கொள்வதாகும், கரிசனை என்பது ஒருவர் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற மாதிரி பணத்தை செலவழிக்க அனுமதித்தல் ஆகும், பணம் ஒருவரினது வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக விளங்குகின்றது. ஆகவே இங்கு எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்படுகின்றது என்பதல்ல முக்கியம், அது எவ்வாறு பரிமாறப்படுகின்றது என்பதுவே பிரதானம். தம்பதியர் சூழ்நிலை அறிந்து தாராளமாகப் பரிமாறிகின்ற பொழுது தாங்கள் கரிசனையாக அன்பாக நடாத்தப்படுகின்றோம் என்ற உணர்வைப் பெறுவர்.

ஒரு குடும்பத்தின் வருவாய் நிலையை கஸ்டப்பட்டு ஒருவர் கூட்டுகின்ற செயல் அவரது குடும்பப் பாசத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. அது மட்டுமல்ல ஒருவருக்கொருவர் சில பரிசுகளைக் கொடுத்து ஒருவரை ஒருவர் ஏற்றுப் பாராட்டுகின்ற பொழுது அங்கேயும் தங்களது பாசத்தை ஒருவருக்கொருவர் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது, கொடுக்கப்படும் பரிசு பெறுமதி அற்றதாக, அல்லது சிறியதாக தென்படலாம் ஆனால் அதைக் கொடுக்கும் முறையும் பாராட்டுகின்ற தன்மையுமே இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றது. கொடுத்தலும் வாங்குதலும் ஒரு தாய்க்கும் சேய்க்கும் இடையில் இருக்குமோர் முன் அனுபவமாகும் இது வாழ்கை பூராகவும் அன்பையும், கரிசனையும் வெளிக்காட்டி நிற்கின்ற ஒரு அன்புப் பரிமாற்றமாகும்.

பணத்தினால் எதையும் வாங்கி விடலாம் என்ற தத்துவம் திருமணம் என்னும் நெருங்கிய உறவில் ஒரு பொய்மையாக மாறுகின்றது. பணத்தைப் பெறும் ஆற்றலும். அதே நோத்தில் அதைக் கொடுப்பவரினது அன்பின் நோக்கை உணர்ந்து கொள்வதும் பரிமாற்றத்தின் முக்கியதொன்றாக கணிக்கப்படுகின்றது. மகிழ்வோடும் நன்றி அறிதலோடும் கொடுப்பதைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் ஆனால் எல்லோரும் அல்ல. சிலர் கொடுப்பதை விரும்புவார்கள் பெறுவதை விரும்பமாட்டார்கள். இது வெளிப்படையான தோற்றம் என்றாலும் இப்படிப்பட்டவர்கள் ஏதாவது பரிசுகள் பெறாவிட்டால் தாங்கள் எதையோ இழந்து விட்டதாக உணர்வர். ஆனால் யாராவது ஏதாவது பரிசுகள் வழங்கினால் “இது என்னத்துக்கு?” “ஏன் இதைச் செய்தீர்?” “ஏன் காசைக் கரியாக்கினீர்”? என்று குறை பட்டுக்கொள்வர். இச் செயற்பாடுடையவர்கள் சுயமதிப்பீட்டை இழந்தவர்களாகவும், அன்பைப் பெறுவதற்கு மிக கஸ்டப்படுவர்களாகவும் தம்மையே பாதுகாத்துக் கொள்ளும் திறனற்றவர்களாகவும் இருப்பர். இவர்களின் நோக்கு பணத்தை சேகரிப்பதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கும், ஆனால் பணத்தை செலவு செய்ய மாட்டார்கள். இவர்கள் தமக்கே மிகமிகக் குறைவாக செலவு செய்வர். செலவு செய்யாமைக்கு பல காரணங்காட்டி நிற்பர். இவர்கள் பயத்தினால் ஏழ்மை வடிவில் வாழ்வர். இத்தன்மை உடையவர், தன்னுடைய போக்குக்கு எதிர்மறானவரை வாழ்க்கைத் துணையாகக் கொண்டால் அங்கே பணத்தை செலவு செய்வதில் அவர்கள் மத்தியில் பல சச்சரவுகள் ஏற்படுவதைக் காணலாம்.

[வளரும்]

நான் சஞ்சிகையினர் நடாத்தும் உளவியல் ஆய்வரங்கு - 2 11 - 09 - 93

மாதம் ஓர் உளவியல் ஆய்வரங்கு 2வது சனிக்கிழமைகளில் மாலை 4.00 முதல் 5.30 வரை எழுத்தாளர் ஒன்றிய மண்டபத்தில் நடைபெறவுள்ளது.

உள ஆலோசகர்களின் சிறப்புரைகளும் உளவியல் கருத்து பரிமாற்றங்களும், வாசகநேயர்களின் எதிர்பார்ப்புகள், சிந்தனைகளையும் பகிர்ந்துகொள்ள இத் தொடர் ஒன்று கூடலுக்கு அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

இடம்:- எழுத்தாளர் ஒன்றிய மண்டபம்.

பருத்தித்துறை வீதி,

(ஆரியகுளம் சந்திக்கு அருகாமை) யாழ்ப்பாணம்.

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி இளைநூலகம்.

ஓர் அவலம்...

— செங்கை ஆழியான்

தூயின் வார்த்தைகளை வசந்தியிடம்
யால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை.
கவலையுடன் தாயை ஏறிட்டுப்
பார்த்தாள். அவள் விழிகளைச்
சந்திக்கவியலாது பாக்கியம் முகத்
தைத் திருப்பிக்கொண்டு, முன்
விறாந்தைக்கு வந்தாள்.

“வசந்தியிடம் என்ன சொன்
னாய்?” என்று சுப்பிரமணியம்
கேட்டார்.

அவள் எதுவும் பேசவில்லை.
அவர் அருகில் மௌனமாக
அமர்ந்தாள்.

முற்றத்தில் இடப்பட்டிருந்த
கலியாணப்பந்தல், மணவறை,
அலங்காரங்கள் இன்னமும் அப்
படியே இருந்தன. அன்று அதி
காலைதான் வசந்திக்குக் கலியா
ணம் நிகழ்ந்தது. உள் ஹோலில்
கலியாணப்பாய்களையும் கம்பளங்
களையும் விரித்துவிட்டு உறவினர்
கள் அயர்ந்து உறங்கிக் கொண்டி
ருந்தனர்.

முதலிரவிற்காகக் கணவனின்
அறைக்குள் நுழையும் போதுதான்
பாக்கியம், வசந்தியிடம் அப்படிச்
சூற நேர்ந்துவிட்டது.

“என்னப்பா,! வசந்தியிடம்
சொன்னாய்? அவள் முகம் வாடி
விட்டதைக் கவனிச்சன்.”

“அதைத் தான் சொன்னன்...”

“எதை?... ”

“மாப்பிள்ளையோடு கட்டிலில்
படுக்காதே. அவர் கட்டிலில் படுக்
கட்டும். நீ நிலத்தில் பாயில் படு
பிள்ளை என்றன். அவள் முகம்
வாடிவிட்டது.” பாக்கியத்தின்
விழிகள் கலங்கின. இனிய வாழ்
வின் ஆரம்பத்தில் காலடி வைக்
கின்ற தன் பெண்ணிடம் அவள்
அப்படிச் கூறியிருக்கக் கூடாது
தான். வெட்கத்தின் தழுவலில்
வசந்தியின் முகம் எப்படிச் செவ்
வந்தியாக மலர்ந்திருந்தது? அவள்
வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் எப்ப
டிக் கம்பிவிட்டது?

“நான் அப்படிச் கூறாதிருந்
திருக்கலாம். விசரி மாதிரி உளறி
விட்டன். நீங்களும் இன்று முழு
வதும் நிலைகொள்ளாமல் தான்
இருந்தியள். அதுதான் என்னை
அப்படிச் சொல்ல வைத்து
விட்டது...”

“மாப்பிள்ளையிடம் நான் முதலிலேயே உண்மையைச் சொல்லியிருக்கலாம்.” என்று சுப்பிரமணியம் ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்டார்.

வசந்திக்கு அப்படியொரு பழக்கம் எப்படி ஏற்பட்டதென்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய மற்றைய பிள்ளைகளிடம் இப்படியான ஒரு பழக்கம் இல்லை. அவர்கள் நித்திரைவிட்டுக் காலையில் எழும்போது ஒழுங்காகத் தான் எழுந்திருப்பார்கள். வசந்தி மட்டுந்தான் அப்படி. தலையைக் குனிந்து கொண்டு அப்படியே படுக்கையில் இருப்பாள். அல்லது சிலவேளைகளில் விம்மி விம்மி அழுவாள்.

“அழாதே பொன்னு...” என்று அவர் தான் தேற்றுவார்.

“மூதேசி... சனியன், மாடு மாதிரி வளர்ந்திருக்கிறது... எது செய்கிறது. என்ன செய்கிறது தென்று தெரியாது...” என பாக்சியம் எரிந்து விழுவாள்.

சுப்பிரமணியம் கதிரையை விட்டு எழுந்து வெளியில் சென்றார். சுருட்டொன்றைப் புகைத்தபடி திரும்பி வந்தார்.

“நான் சொல்லாமல் இருந்திருக்கலாம்...” என்றான் பாக்சியம்.

“சொல்லிப்போட்டாய்! இனிக் கவலைப்படே என்ன செய்யிறது?”

“மாப்பிள்ளையிடம் இவள் சொல்லியிருப்பாள் என்று நினைக்கிறேன். காதலித்துக் கலியாணம் கட்டினவை. இவ்வளவு காலமும் சொல்லாமல் இருந்தவளே?” என்று நம்பிக்கையுடன் கணவனைப் பார்த்தாள்.

“நான் நினைக்கவில்லை. இந்த விசயத்தை எந்தப் பெண்ணாவது வரப்போகிற கணவனிடம் சொல்லுவாளே? நான் மாப்பிள்ளையிடம் சாதுவாகச் சொல்லியிருக்கலாம் நான் தயங்கிவிட்டேன்”

இரவில் படுக்கைக்குப் போகும் போது எல்லாப் பிள்ளைகளும் ஹோலில் பாய்களை, வரிசையாக விர்ப்பார்கள். வசந்தி மட்டும் ஒரு ஓரமாகப் பரைய ஏக்கத்துடன் விரித்துக் கொள்வாள்.

“அக்கா எனக்குக்கிட்ட விரிக்காதே...” என்று தம்பி எச்சரிப்பான்.

“இன்னும் கொஞ்சம் தள்ளி விட்டே...” என்று தம்பி சொல்லுவான்.

வசந்தி தலையைக் குனிந்து கொள்வாள். முகம் வாடி வதங்கிப் போயிருக்கும் கூம்பிய தாமரை யாகும்.

“கடட்பீரர்த்துள்ள கடகளை அருகில் டீச்சத் தாங்குங்கள் ஏன் இவள் மட்டும் இட்படி?”

இடைநடுவில் தான் இட்படி யொரு பழக்கம் இன்னொரு ஏற

பட்டது. யோசித்துப் பார்த்தால் சுப்பிரமணியத்திற்கு நினைவு வருகிறது. ஐந்தாண்டுகளுக்கு முதல் அவன் அப்படியல்லள் எல்லாரையும் போலச் சாதாரணமாகவே துயில் எழுவான்.

“உனக்கு நினைவிருக்கிறதா, பாக்கியம்... யாழ்ப்பாணத்தில் விமானக்குண்டு வீச்சுக்கள் ஆரம்பமான புதிதில்... எங்கள் அயலில் விமானம் குண்டு வீசியபோது வீட்டு யன்னல் கண்ணாடிகள் எல்லாம் நொருங்கி உடைந்த பாது வசந்தி கதறிய கதறல். உன்னைக் கட்டிக் கொண்டு வீரிட்டாள். மற்றப் பிள்ளைகள் அப்படிப்பட்ட வில்லை. வசந்திதான் பயந்து நடுங்கினாள்.”

“ஓமோம்... அவள் நல்லாப் பயந்துவிட்டாள். விழிகள் பயத்தால் பிதுங்கி... உடல் வெளுந்... நெற்பும் கெட்ட பொடிச்சி. விமானச்சத்தம் கேட்டால் போதும் பின்னர் ஓடிப் பதுங்கு குழிக்குள் புகுந்து கொள்வாள்.”

“அந்தக் குண்டு வீச்சிற்குப் பின்னர் தான் அவளுக்கு அப்படியொரு கெட்ட பழக்கம் வந்தது.”

“எல்லாரும் அந்தப்பழக்கத்தை சுட்டிக்காட்டிக் கேலி செய்வதால் அவளுக்கு ஒரு தாழ்வுச்சிக்கலும் ஏற்பட்டுவிட்டது. எல்லாரோடும் நெருங்கிப் பழகமாட்டாள்.”

“ஆனால் காதலித்துக் கவிபாணம் மட்டும் செய்யத் தெரிந்திருக்

குது”. என்று சுப்பிரமணியம் சிரித்தார்.

“வசந்தியை நாங்கள் யாராவது டொக்டரிடம் காட்டியிருக்கலாம். ஆலோசனை கேட்டிருக்கலாம்.” என்ற பாக்கியத்தை அவர் ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

“இந்த வெடிக் கேட்டை ஆரிடம் சொல்கிறது?”

“என்றாலும் நாளைக்கு எப்படியாவது மாப்பிள்ளையிடம் சொல்லி விடுங்கள். அவராகத் தெரியவரும் போது என்ன நினைப்பாரோ?”

“நீ சொல்வதும் சரிதான் உண்மை தெரிகிறதால் குடுமபத்தில எதாவது பிரச்சினை வந்தால்...?”

“என்ன பிரச்சினை அம்மா?” என்று கேட்டபடி ரகு வெளியில் வந்தான். ரகு அவர்களின் மூத்த புதல்வன். விராந்தையில் வந்து கதினாமொன்றில் அமர்ந்தான்.

“வசந்தியைப் பற்றித்தான். ரகு... நினைக்கக் கவலையாக இருக்குது...” அவன் பெற்றாரை ஆழமாகப் பார்த்தான்.

“விமானக்குண்டு வீச்சுக்களுக்குப் பின்னர் பலருக்கு இப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறதாம். நான் பலரிடம் விசாரித்துப் பார்த்தன், அப்பா சினுக்குச் சித்தப்பிரமை கூட ஏற்பட்

புருக்கிறதாம். பலர் மனநோயாளிகள் ஆகியிருக்கினமாம். இளம்பிள்ளைகள் தான் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கினம். அப்படிப் பார்க்கேக்கை வசந்திக்குப் பெரிதாகப் பயப்பட ஒன்றுமில்லை.” என்றான் ரகு.

“என்னவோ எனக்குக் கவலையாக இருக்குது, ரகு...”

“கவலைப்படாதையுங்கோ அம்மா! சிலருக்குக் கலியாணத்தோடு எல்லாம் சரியாகிவிடும்...” என்று கூறியவாறு அவன் எழுந்து வெளியில் சென்றான்.

“தம்பி சொன்னது சரியாக இருக்குமோ?” எனப்பாக்கியம் கணவனிடம் கேட்டாள்.

“அவன் மெடிக்கல் ஸ்டூடன்ட் விசயம் தெரியாமல் சொல்லமாட்டான்.”

“எதுக்கும் விடியத்தான் தெரியும், வசந்தியைக் கேட்ட பின்னர்தான் எனக்கு நிம்மதி பிறக்கும். பிள்ளையை முகம் வாடச் செய்து விட்டன்...”

அவர்கள் உறங்கும் போது நளினிவு கடந்திருந்தது இடையில்

வசந்தி களுக்கென்று சிரிப்பது மெதுவாகக் கேட்டது.

மாப்பிள்ளை என்ன குறும்பு செய்தாரோ?

அதிகாலை.

அடுக்களையில் காலை உணவு தயாரித்துக் கொண்டிருக்கும் போது வாசலில் நிழலாடியது நிமிர்ந்து பார்த்தாள் பாக்கியம்.

வசந்தி.

“என்னம்மா?... ” என்று ஆதரவாக பாக்கியம் கேட்டாள்.

வசந்தி தயங்கினாள் பிணைப சொன்னாள் “ராத்திரி நான் படுக்கையை ‘வெற’ பண்ணவில்லை அம்மா.”

வசந்தி ஓடிவிட்டாள்.

பாக்கியம் பெருங்குரலில் “என்னங்க நம்ப வசந்தி ராத்திரி படுக்கையை நனைக்கவில்லையாம் என்று கத்தித் தன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க நினைத்தவள், உறவினர் இருப்பதை நினைத்து அடக்கிக்கொண்டாள்.

மற்றவர் தீரமைகளை மதிக்கத் தெரியாதவன்

தன் தீரமைகளையும் வெளிப்படுத்தத் தயங்குவான்.

பொதுவுதல் துலகம்
மாமல் ப்பாண்ம்
தலுலுலு கிலு துலகம்.

கள்ளமில்லா வெள்ளை உன்னங்கொண்ட பிள்ளையைக் கண்டு.
கவிஞன் ஒருவன் பாடும் பாடல் இது. மாந்தரை மகிழ்விлаழ்த்தும்
இப்பிள்ளையை மிகச் சிறந்த பிரஜையாக, அவன் வாழப்போகும்
சமூகம் எதிர்பார்க்கும் ஒழுங்குகளுக்கு ஏற்ப அவன் நடத்தையை
அமைத்துக் கொள்ளச் செய்யும் கடமையில் பெண் ஆசிரியர்கள்
கணிசமானளவு பங்கைச் செலுத்துகின்றனர். ஆரம்பப் பிரிவில் முதல்
முதல் நுழையும் பிள்ளைக்கு அதன் தாயை ஒத்த ஒருவரின் அன்பும்
அரவணைப்புமே பொருத்தமானதென குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனை
யாளர்களும் உளவியலாளர்களும் கூறும் கருத்து ஏற்புடையதே.

நான் 36

குழந்தைகள் பிறந்த நாள் முதல் தாயின் அரவணைப்பினைத்தான் உதலாகப் பெறுகின்றார்கள். அவர்களின் உடலியல், உளவியற் தேவைகளை தாய்தான் பூர்த்தி செய்கின்றாள் குழந்தைகளும் தம் தேவைகளை நிறைவு செய்ய அன்னையையே நம்பி இருக்கின்றார்கள் புதிய பாடசாலைச் சமூகத்தின் முதற்படியில் சந்திக்கும் ஆசிரியரின் தன் அன்னையைத் தான் காண்கின்றாள். வீட்டுச் சூழலிலிருந்து விடுபட்டு பலமணி நேரங்களை பாடசாலைச் சமூகத்தில் செலவிடப்போகும் குழந்தைகளுடன் ஒட்டி உறவாடி அவர்களின் உள்ளங்களில் பதிந்திருக்கும் ஆற்றல்களையும் ஆர்வங்களையும் இயல்பாகவே வெளியே கொணர முற்பட வேண்டியவர்கள் ஆசிரியர்களேயாவர். இவற்றை இயல்பாகவே உணர்ந்தளிக்கும் தன்மை, பொறுமையும் தாய்மை உணர்வும் அரவணைக்கும் பண்பும் கொண்ட பெண்ணாசிரியர்களிடம் நிறைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தகைய தன்னலமற்ற பண்பும், பொதுநோக்கமும் இரக்க எண்ணமும் செயலும் கொண்டிருக்கும் இவர்களே வெவ்வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளிலிருந்து வரும் எத்தகைய பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களின் குணாம்சங்களுக்கு ஏற்ற அதனைக் கண்டும் உணர்ந்தும் ஒரே நோக்கில் பார்க்கும் திறனைக் கொண்டுள்ளார்கள். இந்தப் பண்பு குடும்பத்தில் தன் பிள்ளைகளின் பல்வேறுபட்ட குணாம்சங்களை அவர்களின் தனியாள் வேறுபாட்டுக்கு ஏற்ப அறிந்தும் அவர்களினை ஒரு சேர நோக்கும் தாய்மை என்ற உணர்வால் இயல்பாக பெண்ணுள் பொதிந்திருப்பதாகும்.

பிள்ளைப் பருவ மாணவர்களின் தனியாள் வேறுபாடுகளை அறியக் கூடியவராகவும் அதைச் சமூகப் பொருத்தப்பாடுள்ள பொது நோக்கிற்காக வழிப்படுத்தக் கூடியவராகவும் பெண்ணாசிரியர்கள் அமைகின்றனர். பிள்ளைகளை ஒப்பிட்டுக் கூறி அவர்களின் மென்மையான உள்ளத்தின் மலர்ச்சிகளை மழுங்கடிக்கும் இயல்பு இவர்களிடம் இருப்பதில்லை. பிழைகள், தவறுகளைப் பக்குவமாகச் சுட்டிக்காட்டவும் அவற்றின் விளைவுகளை மாணவர்களுக்குப் புரியும் வகையில் கூறி அதிலிருந்து விடுபடக் கூடியதோர் சூழலை உருவாக்கும் தன்மையும் சிறப்பாக பெண்ணாசிரியர்களிற்கேயுண்டு.

முதற்தடவையாக வீட்டுப் பாதுகாப்புச் சூழலிலிருந்து விடுபட்டு தனது குடும்பத்திற்கு அப்பாற்பட்டோருடன் சேர்ந்து வாழும் சமூகப் பொருத்தப்பாட்டின் அதிவாரம் இடப்படும் பிள்ளைபருவத்தில் அவர்கள் தமது ஒத்த வயதினருடன் கூடிப்பழகவும், விளையாடவும், பொருட்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் மெல்ல அவர்களுக்குப் புரியும் வகையில் வழிப்படுத்தவும் நாளாந்தம் ஒவ்வொரு சிறார்தரும் வீட்டிலும், சுற்றாடலிலும், வருப்பிலும், எவைய சமூகப் பொது நிலையம்

களிலும் ஆற்ற வேண்டிய கருமங்களைக் கல்விப் பேரதனையுடன் கூடவே பயிற்றுவிப்பதற்கு வேண்டிய பொறுமையும், நம்பிக்கையும் பெண்ணாசிரியர்களிடம் பெரிதும் நிறைந்தள்ளதுடன் அவர்களின் இரசனைத் தன்மையும், கலையுணர்வும் சின்னஞ் சிறுவர்களின் அன்பு மொழியிலும், ஆற்றல்களிலும், திறன்களிலும் ஊக்கத்தை உந்துதல்களை ஏற்படுத்தி நாளைய சமுதாயத்தின் புதுமைகளைப் படைக்கும் சிற்பிகள் ஆக்குகின்றது.

பிள்ளைப் பருவத்தினரை சமூக மயப்படுத்த ஒரு ஆண் ஆசிரியரால் முடியாதா என்றும் குடும்பத்தில் தாயின் கடமையை சரிபாதி யாக நன்றாற்றும் தந்தையால் ஒரு ஆரம்பப் பிரிவினர்க்குப் பொருத் தமான ஆசிரியராக அமைய முடியாதா எனவும் வினா எழலாம். பிள்ளைப் பருவத்தினரை சமூக மயப்படுத்தும் தன்மைகள் ஆணாசிரி யர்களிடம் இல்லை என இங்கு வலியுறுத்தப்படவில்லை, என்பதுடன் பெண்களிடம் இயல்பாக அமைந்துள்ள இயல்புகள் பிள்ளைப்பருவத் தினரை பொருத்தப்பாடடையச் செய்வதில் அதிக பங்கை அளிக்கும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது என்பதே இங்கு கூறவந்ததாகும். கல்வி ஒருவனை நல்ல மனிதப் பண்புடையவனாக்கவும் நற்குடிமகனாக்கவும் வேண்டும் என்றால் அதற்கான சிறப்பான கற்றல் சூழ்நிலைகள் உரு வாக்கப்படல் தவிர்க்க முடியாத ஒரு தேவையாக அமைந்துள்ளதென் பதனால் தான் ஆரம்பப்பிரிவில் கற்க வருகின்ற பிள்ளைப்பருவ மாணவர்கள் பெண்ணாசிரியர்களிடம் ஒப்படைப்பது பொருத்தமான தெனக் கூறப்படுகிறது.

எவ்வாறாயினும் பிள்ளை உள்ளம் உணர்ந்து கற்பிக்கவும் அதனை சமூக இயல்பினதாக்கவும் அர்ப்பணிப்புணர்வுள்ள ஆசிரியர்களாலேயே முடியும் பிள்ளைப்பருவத்தினரை தன் கல்வியின், தன் வாழ்வின் அத்தி வாரம் இடப்படும் இப்பருவத்தில் தன் எதிர்காலத்தை முழுமைபெறச் செய்ய பூரணமாக ஆசிரியரில் தங்கியுள்ளான் என்பது உண்மையான போதிலும் கல்வி ஒரு வியாபாரமாக மாறி வரும் இன்றைய உலகில் அதன் நோக்கங்களை சிதைக்காத வகையில் ஆசிரியர்கள் தமது வேலைவாய்ப்புக்கு (வாண்மைக்கு) மாணவரிலேயே தங்கியுள்ளனர் என்ற உணர்வுடனாவது குறைந்தது பணியாற்ற வேண்டும். பெண்ணோ ஆணோ யார் ஆசிரியராக இருந்தாலும் அர்ப்பணிப்பும் பரந்த மனப் பான்மையும் உடைய ஆசிரியராக சேவையாற்ற முன் வரும் போதே முரண்பாடற்ற ஒரு சமூகமும் சமூக உறுப்பினர்களும் உதயமாக முடியும் உசாவியவை:-

1. பாலர் கல்வியும் விஞ்ஞான கணினி முறையும்
2. கல்வியல் - பாகம் 1

கற்றலில் மீளவலியுறுத்தல் பற்றிய ஸ்கின்னரின் கோட்பாடுகளும் அவற்றின் வகுப்பறைப் பயன்பாடுகளும்

திருமதி. பி. எவ். சின்னத்துரை
(யாழ். தெற்கு, கொத்தணி அதிபர்.)

ஹாவர்ட் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த B F. ஸ்கின்னர் என்பவர் தொண்டைக், ஹல் என்பவர்களைப் போன்று கற்வறல் நடப்பதில் கைகளில் மீளவலியுறுத்தலில் முக்கியத்துவத்தைப் பல பரிசோதனைகளின் மூலம் விஞ்ஞான நீதியாக விளக்கியுள்ளார் மீளவலியுறுத்தல் என்பது கல்வி உளவியல் மட்டுமன்றிப் பல்வேறு துறைகளிலும் இன்னும் கட்டிடக்கலை தொடக்கம் கவின்கலை வரை உண்டு எனலாம் இது விஞ்ஞான சமூகவியற் கோட்பாடுகளில் எல்லாம் பரந்து பட்ட கோட்பாடாக உள்ளது. பாடசாலைகளில் வகுப்பறைகளிலும் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கற்பவை, நடத்தைகள், நினைவில் நிற்பவை கருத்துகள், என்பவற்றில் மீளவலியுறுத்தல் (Reinforcement) என்பது ஓர் உளவியல் தத்துவமாக உள்ளது அதேவேளை, ஒரு கோட்பாடாகவும் நடைமுறையாகவும் உள்ளது. இன்று ஹாவர்ட் பல்கலைக் கழகத்தில் நடத்தை வாதம்பற்றிய பல ஆராய்ச்சிகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. நடத்தைவாத உளவியலில் மீளவலியுறுத்தல் எனும் கோட்பாடு பெருமளவில் வலியுறுத்தப்பட்டும் விமர்சிக்கப்பட்டும் வருகின்றது.

மீளவலியுறுத்தல் மூலம்தான் ஒரு துலங்கல் வலிமை பெறுகிறது என்பது ஸ்கின்னரின் கருத்தாகும் இதை விளக்க அவர் பசியுள்ள எலி ஒன்றைப் பெட்டியினுள் போட்டுக் கூட்டினுள்ளேயே ஒரு தண்டை அழுத்துவதன் மூலம் உணவைப் பெறுமாறு ஏற்பாடு செய்தார் எலி பலமுறை முயன்று தவறி இறுதியில் தண்டை அழுத்தி உணவைப் பெற்றது. ஒரு முறை அழுத்திப் பெற்ற உணவு போதாத போது மீண்டும் மீண்டும் தண்டை அழுத்தி உணவைப் பெறும் பயிற்சியைக்

கற்றுக் கொண்டது. இவ்வாறாகத் தண்டை அழுத்துவதாகிய துலங்கலுக்கு மீளவலியுறுத்தியாக உணவு கிடைக்கப் பெற்றமையினால் தான் எலி மீண்டும் மீண்டும் தண்டை அழுத்தி உணவைப் பெறும் பழக்கத்தைக் கற்றுக் கொள்ளக் காரணமாயிருந்தது என்பதை அவர் நிரூபித்தார். இதேபோலப் புறாக்கள், பூனைகள் போன்ற உயிரிகளிலும் ஆராய்வுகளை மேற்கெண்டு தாம் பெற்ற முடிவுகளின் மூலம் மேலும் தன் கொள்கைகளை வலியுறுத்தினார் இதை ஆசிரியர் தன் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும், தன் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் மீளவலியுறுத்தல் முறைகளைப் பயன்படுத்தித் தான் விரும்பும் நடத்தைகளைப் பிள்ளைகளிடத்தில் உருவாக்க முடியும் என்பதை ஆசிரியர் உணர வேண்டும்.

மீளவலியுறுத்தல்கள் நேர் மீளவலியுறுத்த Positive reinforcement எதிர் - மீளவலியுறுத்தல் Negative reinforcement என இரு வகைப்படுத்தப்படும் எனவும் இருவகையாலும் துலங்கல்கள் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன. என்றும் ஸ்கின்னர் நிரூபித்துள்ளார் நேர் மீளவலியுறுத்தல்கள் மூலம் மாணவர்களுக்கு வெகுமதியளித்து அவர்களது நல்ல நடத்தைகளை மீளவலியுறுத்தவதன் மூலம் ஊக்கலைப் பெற்று அவற்றைத் திரும்பவும் செய்யப் பழகுகின்றனர் வகுப்பறைகளில் வெகுமதி, கணிப்பு, அதிக புள்ளிகள் வழங்கல் புகழ்ச்சி, சரி என்று கூறல் போன்ற நேர்மீளவலியுறுத்திகள் மாணவர்களுக்குக் கல்னியில் ஆர்வத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கின்றன. ஆசிரியர் ஒருவர் விரும்பத்தகாத தூண்டிகளை அகற்றுவதன் மூலம் குறித்ததுலங்கல் கற்கப்பட வாய்ப்புண்டு இது எதிர் மீளவலியுறுத்தலால் நிகழ்கின்றது எனலாம் உதாரணமாகக் கற்றலுக்கு இடையூறாக உள்ள தடைகளான பிரகாசமான ஒளி, பேரிரைச்சல்கள், போன்றவைகளை நீக்கிக் கற்றலை இலகுவாக்கலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில் மாணவருட் சிலர் பிறர் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்குத் தவறான காரியங்களைச் செய்கின்றனர். இத்தகைய செயல்கள் ஏனைய மாணவரைப் பாதிக்காவிட்டால் அவற்றைக் கண்டும் காணாதது போல் விட்டு விடுதல் நல்லது. அதைவிட்டு ஆசிரியர் உதையிகைப்படுத்துவதாலோ அல்லது தண்டனை வழங்குவதாலோ அவை மீளவலியுறுத்தப்பட்டு அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் அச்செயலைச் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் எதிர்பார்த்த பிறர் கவனத்தையும் கணிப்பையும் பெற வழிவகுக்கின்றன.

தண்டனை வழங்குவதை விட வெகுமதி வழங்குதலே கற்றலிலும் நடத்தை மாற்றத்திலும் நல்ல விளைவை ஏற்படுத்தும் எனலாம் வகுப்பறைகளில் பலரின் முன் ஆசிரியர் எசுதல், பிரம்பாலடித்தல் குறைந்த புள்ளிகள் வழங்குதல், கெரைவக் குறைவாக நடத்துதல் போன்ற எதிர் மீள வலியுறுத்திகளைப் பயன் படுத்தாது நேர் மீள

லியுறுத்திகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் அவற்றின் மூலம் பிள்ளைகளின் தவறான நடத்தைகளின் தூண்டி துலங்கற் தொடர்பு களைச் செயலற்றதாகவும் ஆக்க முடியும் மெனும் ஸ்கின்னரின் கோட் பசுட்டைக் ஆசிரியர் கருத்தில் கொள்வது நன்று.

உணவு, நீர், ஓய்வு போன்றவை முதல் மீள வலியுறுத்திகள் ஆகும். இவை கற்பிக்கப் படாதவை, முதல் மீள வலியுறுத்தியுடன் ஒரு தூண்டியை இணைத்து வழங்கப்படும் போது அது துணை மீள வலியுறுத்தியாகின்றது. பணம், கணிப்பு சமூக அத்தஸ்துப் போன்றவை துணை மீள வலியுறுத்திகளாகும் மனித சமூக நடத்தைக்குத் துணை மீள வலியுறுத்திகள் முக்கியமானதாகும், சமூக அங்கீகாரம் போன்ற துணை மீள வலியுறுத்திகல் மனித நடத்தையில் பரவலாகத் தாங்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன ஸ்கின்னரின் பின்வரும் ஆய்வு கவனிக் கற்பாலது. எலி தண்டை அழுத்தி உணவு பெறும்போது ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு ஒலி, அல்லது வெளிச்சம் தோன்றுமாறு ஏற்பாடு செய்தால் பலமுறைகள் எலி முயன்று இறுதியில் உணவு கிடைக்கா விட்டாலும் ஒலி அல்லது வெளிச்சம் வரும்போது அதனால் மீள வலியுறுத்தப்பட்டுத் தண்டை அழுத்தும் என நிரூபித்தார்.

ஒரு தூண்டிக்குப் பல தலங்கல்கள் இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட ஒரு தலங்கலை மாதிரித் தெரிவு செய்து பிள்ளை அதனைச் சரியான முறையில் செய்யும் போது மாதிரித் மீளவலியுறுத்தல் தெரிவு செய் மீள வலியுறுத்தல் எனப்படும். சகல கற்றல் திறன்சனும் இம் முறையி லேயே கற்கப்படுகின்றன என்பது ஸ்கின்னரின் கோட்பாடாகும். குண் டெறிதல், பயிற்சியில் மாணவன் சரியான முறையில் குண்டைப்பிடித்து எறியும் போது மாதிரித் ஆசிரியர் சரி என்றோ கெட்டிக்காரன் என்றோ கூறி மாணவர் அதனை மீண்டும் மீண்டும் செய்ய மீள வலியுறுத்தலாம். மாணவனும் அவ்வாறு செய்வதனால் அதிகளவு தூரம் குண்டை எறிய முடியும் என்பதைக் கற்றுக்கொள்கின்றான். அவ்வாறே வகுப் பறையில் சரியான முறையில் வாசிக்கும் அல்லது உச்சரிக்கும் மாண வனைக் கெட்டிக்காரன் என்றோ 'நன்று' 'சரி' என்று சொல்வதன் மூலம் மீளவலியுறுத்தலதனால் சரியாக வாசிக்க, உச்சரிக்கக்கற்றுக் கொள்கின்றான்.

தொடர் மீள வலியுறுத்தல் என்பதன் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைவதற்குதவொம் என்பது ஸ்கின்னரின் கொள்கை யாகும். எல்லா விடயங்களையும் ஒரே தடவையில் கற்பித்து விட முடியாது. ஆகையால் பல சிறு பகுதிகளைப் பிரித்து ஒவ்வொரு பகுதியையும் பிள்ளை சரியாகச் செய்யும் போது மீள வலியுறுத்திப்

படிப்படியாக வெற்றி பெற்ற இறுதி இலக்கை அடையும் படி கற்பிக்
கலாம். ஒரு முழுமையான பாடத்தை அல்லது ஒரு சிக்கலான திறனைக்
கற்பிக்க இம்முறை சிறந்தது. இச் செயலின் மூலம் மாணவனின்
நடத்தையை உருவாக்கலாம் என்பதை ஸ்கின்னர் புறா மூலம் செய்த
பரிசோதனையினால் நிரூபித்தார். ஒரு பெட்டியினுள் விடப்பட்ட
புறா ஒரு பக்கத் தட்டில் உள்ள கிடையான கோடுகளில் குறித்த ஒரு
கோட்டின் மேல் கொத்தினால் மாத்திரம் உணவு கிடைக்க ஏற்பாடு
செய்தார் கோட்டிற்குக் கீழே கொத்தினால் எவ்வித மீள வலியுறுத்
தலும் கிடையாது சற்று உயரத்தில் உள்ள கோட்டிற்கு மேற்பகுதியில்
கொத்தினால் மட்டும் உணவு கிடைத்தது. படிப்படியாக உணவு
கிடைக்கும் கோடு உயர்த்தப்பட்டதினால் புறா கழுத்தை உயரத்
தூக்கியவாறே நடமாடத் தொடங்கியது. இதே முறையில் எனக்கு
உணவு தாருங்கள் என்ற சொற்களில் மாத்திரம் கொத்தி உணவைப்
பெறவும் பந்தடிக்கவும் புறாக்களைப் பழக்கினார். இவ்வாறே பிள்ளை
களுக்கு எழுத்து, வாசிப்பு, கணிதம் ஆகியவற்றைக் கற்பிக்கும்போது
தெரிவுசெய் மீள வலியுறுத்தலையும், தொடர் மீள வலியுறுத்தலின்
படி நிலை உயர்வையும் பயன்படுத்திச் சரியான நடத்தையை அவர்
களிடம் உருவாக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்தார்.

ஆரம்பக் காலக் கற்றலில் தான் ஒவ்வொரு துலங்கலும் மீள
வலியுறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் பின் ஒவ்வொரு துலங்கலுக்கும்
மீள வலியுறுத்த வேண்டியதில்லை மாறும், மாறாக் கால அளவுத்
திட்டங்கள் மாறும் மாறாத விசித அளவுத்திட்டங்களைப் படிக்க முடி
யும் எனவும் ஸ்கின்னர் விளக்கினார் மாறாத கால அளவுத்திட்டம்
மீள வலியுறுத்தப்படும் காலத்தையொட்டித் துலங்கல் அதிகரிக்கவும்
பின் மந்தகதியில் துலங்கலை ஏற்படுத்துமென்றும் மாறுங்கால அளவுத்
திட்டத்திலொன்றால் பிள்ளை தனக்கு எப்போ வெகுமதி கிடைக்கும்
என்று தெரியாத படியால் எப்பொழுதும் மாறாத வேகத்தில் கற்பனை
அதே போல் மாறாத விசித அளவுத்திட்டத்தில் மீள வலியுறுத்தினால்
எவ்வளவு வேலை செல்கின்ற ஆசிரியர் தமக்கு வெகுமதி, கணிப்புப்
போன்றவற்றை வழங்குவார் என்று தெரியாத நிலையில் கற்பனினால்
அதிக வேகத்தில் துலங்கல்கள் ஏற்படும். இங்கு மீள வலியுறுத்தலைத்
தொடர்ந்து மந்த நிலை ஏற்படுவதில்லையாகையால் இம்முறையில்
கற்பிப்பது நன்று எனப்பது ஸ்கின்னரின் கோட்பாடாகும்.

மேலும் தூண்டி பிரித்தறிதல் முறையைப் பின்பற்றி ஆசிரியர்
சரியான துலங்கல்களை மீள வலியுறுத்தி பிழையானவற்றை மீள
வலியுறுத்தாது விடுவதும், வேண்டியவற்றைத் தெரிந்து கொண்டு
வேண்டாதவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கும் இது உதவும் இதை யொட்டிச் செய்யப்

பட்ட ஆய்வுதான் புறாவிற்கு நாடாவில் செல்லும் மருந்தாக் குளிசையில் பருமனில் வேறுபட்டனவற்றைப் பிரித்தெடுக்கப் பழக்கியமையாகும் விரித்தறியும் திரையைப் பெற்றிராக்கின் குறிப்பிட்ட தூண்டிற்சூரிய பொருத்தமான துங்கலைப் பெறமுடியாது.

பல்தேர்வு வினாக்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் சரியான தெரிவை மீள வலியுறுத்திப் பிழையானவற்றை மீள வலியுறுத்தாது விவேதும் இக் கோட்பாட்டை ஆதாரமாகக் கொண்டதாகும். பிரித்தறியும் திறமையைப் பிள்ளைகளிடம் வளர்க்க முதலில் அதிக வேறுபாடுடைய சொற்களையும் பொருட்களையும் எடுத்துக் காட்டிப் பின்னர் வேறு பாட்டைக் குறைத்துக் கற்பிக்க வேண்டும் தூண்டிசூளின் வகை, அவற்றிற்குரிய கிடைபேயுள்ள தொடர்புகள் ஆகியவற்றை அறியும் திறனிலேயே பிரித்தறியும் நுட்பம் தங்கியுள்ளது. மேலும் இத்திறன் மாணவரின் நுண்மதித திறனையும் வெளிப்படுத்துவதனால் நுண்மதிப் பரீட்சைகளில் சொற்களையும் படங்களையும் பிரித்தறியும் ஆற்றல் அளவிடப்படுகின்றது.

கற்பிக்கப்படும் ஒரு நடத்தையானது மேலும் மேலும் மீள வலியுறுத்தப்படாவிட்டால் கவை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழிந்து விடும் என்பதை ஸ்கின்னர் புறாக்களின் மேல் செய்த பரிசோதனைகள் மூலம் வலியுறுத்தினார் புறாக்களை விரட்டுவதற்கு ஆந்தையின் அலறல் பதிவு செய்யப்பட்டு ஒலிபரப்பப்பட்டபோது புறாக்கள் விரண்டேடின அனால் மீள வலியுறுத்த ஆந்தை இல்லாத படியால் மீண்டும் மீண்டும் அவ்வாறு ஒலிபரப்பப்பட்டபோது ஆந்தையின் அலறலுக்குப் புறாக்கள் பயந்தோடவில்லை.

இவ்விதம் நாம் விரும்பும் நடத்தைகளைப் பிள்ளைகளிடத்தில் உருவாக்க மீள வலியுறுத்தல் முறைகள் உதவும் என ஸ்கின்னரின் ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டியமையினால் இவரின் கொள்கை மனித நடத்தையையும் மனித கற்றலையும் விளக்கும் விஞ்ஞான முறையில் அமைந்த கொள்கையாகக் கருதப்படுகின்றது.

ஒரு வகுப்பில் பல்வேறு திறமைகளுடைய மாணவர்கள் இருப்பர் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்ற முறையில் கற்பிற்க ஆசிரியரால் முடியாது. எல்லோருக்கும் ஒரே முறையில் கற்பிக்கும் போது திறமை கூடிய மாணவன் பாடத்தை இரெகுவில் புரந்து அப்பியாசங்களை வினாவில் செய்து முடித்து விட்டு எஞ்சிய நேரத்தில் வேலைமீன்றி மனமுற்வடைவும் திறமை குறைந்த மாணவன் ஆசிரியரின் கற்பித்தலைப் பின்பற்ற முடியாது பிள்ளைகளிடமும் கூடும் இக்குறைபாட்டை

றிவரித்தி செய்ய நிரலித்த கற்பித்தல் முறை, கற்பித்தற் பொறிகள்
மோன்றவற்றின் மூலம் ஆசிரியர் தான்கற்பிக்கவிருப்பதை மாணவர்க்கு
வழங்கித் தான் இல்லாத வேளையிலும் மாணவர் கற்கும் திறனை
வளர்க்கலாம்.

அறிவு பெறுதலில் பொதுமையாக்கம் மிக முக்கியமானது ஒரு
பாடத்தில் கற்றதை இன்னொருபாடத்திற்குப் பொதுமையாக்கலாம்
இதன் மூலம் மீள வலியுறுத்தலாம் இன்று எமது கற்றலும் சிந்தனை
யும் குறியீடுகள் வாயிலாக வளர்க்கப்படுகின்றது குறிகளான மீள் வலி
யுறுத்தல், சாடைகள், படிமங்கள், இவையாவும் மீள வலியுறுத்தல்
செய்யப்படும் நிரந்தரமான நடத்தை உருவாக்கங்கள் பின்னூட்டல்
என்பன மீள வலியுறுத்தல் என்ற கோட்பாட்டுடன் இணைந்து செயல்
படுகின்றன. மேற்கூறியவற்றை அறிந்து செயல்படும் ஆசிரியர் தன்
கற்பித்தல் செயல்பாட்டில் மாணவரிடத்தித் தான் விரும்பும் நடத்தை
களைத் தோற்றுவிக்க முடியும் என்பது புலனாகின்றது.

கருத்துக் குவியல் 64

இன்றைய

இளைய தலைமுறை மீது
பெற்றோர்களா?

அன்றேல்

சமூக வீரர்களா?

(மத, அரசியல், வீளையாட்டு-
சினிமா, முதலிய தலமை) அதிக
செல்வாக்கு உடையவர்கள்

உங்கள் கருத்துக்களை 30 - 09 - 93 இற்கு முன்
அனுப்பி வைப்புகள்.

யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில்
 “சமூகவியல்சமூகம்” அமைத்த ஆய்வரங்கம்
 மனநோய் பற்றிய
 சமூக மனப்பான்மை

தொகுப்பு: ச. கிருயானந்தன் வ. வரதகௌரி

மன நோய்கள் மனத் தாக்கங்
 கள் பற்றி அதிகம் அக்கறைப்பட
 வேண்டியது இக்கால கட்டத்தில்
 அவசியமான ஒன்றாக அமைகின்
 றது. அதேவேளை மனநோய்கள்
 பற்றிய சமூக மனப்பான்மைப்
 போக்கினை ஓர் சமூகப் பிரச்சினை
 யாகவும் இனங்காண முடியும்.
 இந்த வகையில் கடந்த
 22-05-1993 அன்று மாலை
 தான்கு மணியளவில் யாழ். பல்
 கலைக்கழக முகாமைத்துவ மண்
 டபத்தில் சமூகவியல் சமூகத்தால்
 ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட மனநோய்
 பற்றிய சமூக மனப்பாங்கு என்ற
 தலைப்பிலான ஆய்வுக் கருத்தரங்
 கிலே சிறப்புரை ஆற்றிய யாழ்.
 பல்கலைக்கழக உள மருத்துவத்
 துறைத் தலைவர் டாக்டர் D. J.
 சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஆற்றிய
 உரையின் சாராம்சமும் அதனைத்
 தொடர்ந்து கருத்துரை வழங்கிய
 யாழ். பல்கலைக்கழக சமூகவியல்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு.
 என். சண்முகலிங்கன், உளவளத்
 துறை விரிவுரையாளர் அருட்திரு.
 எஸ். டேவியன், Dr. சங்கர்
 போன்றவர்களின் கருத்தும் கலச
 ஆய்வரங்கத்தில் சிறப்பு ஆம்சமாக
 அமைந்தன.

மனநோய் என்பதனை ஒரு
 மனிதனின் உச்சக்கட்ட குழப்ப
 நிலை என வரையறை செய்ய
 லாம். மேலும் இதனை உளமாய்
 நோய், உணர்ச்சிக் கோளாறு,
 உளப்பிளவு நோய் என வகைப்
 படுத்தும் நோக்கமாயும் இதில் உள
 பிளவு நோயினையே பொதுவான
 சமூகம் மனநோய் எனக்கருதுகின்
 றனர். எதிர்பார்ப்புக்கள் எய்தும்
 படாத பட்சத்தில், உறவுச் சிதைவு
 கள் ஏற்படும் பட்சத்தில், உணர்ச்சி
 வேறுபாடு காணப்படும் நிலைமை,
 விரக்தி நிலைமை ஆகியன ஏற்
 படும் வேளைகளில் உளநோய்கள்
 ஏற்படக் கூடும்.

□ உங்கள் பகுதியில் நிகழும் உளவியல் கலந்துரையாடல், கருத்தரங்கு
 கள், கலவிப்புல் ஆய்வுகளை இப் பல்கலைக் கலசம் பகுதி மூலம்
 வாசகர்களுக்கு தெரியப்படுத்த எழுதுங்கள்.

மனநோயால் பாதிக்கப்பட்ட
வர்கள் குடும்ப ரீதியாகவும், சமூக
ரீதியாகவும் புறக்கணிக்கப்படு
கிறார்கள். அதாவது சமூக இடை
வினை நிகழ்வுகளில் இருந்துதான்
புறக்கணிப்பு வலிக்கட்டும் நிலை,
குடும்ப வாழ்க்கை, திருமண
வாழ்க்கை, வதிவிடம், சூழல்
வேலை வாய்ப்பு என்பவற்றிலான
பாரபட்சம் என்னவெனும் காணப்படு
கின்றன. மேலும் குடும்ப அழுத்
தங்கள் பலவும் அவர்கள் மேலேயே
சுமத்தப்படுகின்றது. மேலும் மன
நோயாளிகளை சமூகத்தில்
இருந்து ஒரு இழிந்தநிலையிலேயே
எமது சமூகம் பார்க்கின்றது.
அதேவேளை சமூகத்தில் தோல்வி
படைந்தவர்களைக் கொண்ட
சமூகத்தின் ஒரு இழிந்த நிறுவன
மாகவே உளமருத்தவத்தறை
யினையும் மக்கள் பார்க்கின்ற
நிலையும் நிலவுகின்றது.

சமூக அழுத்தங்கள் காரணமாக
மன நோயாளி அல்லது அவரது
நெருங்கிய உறவினர் அவரது
நோய் பற்றிய உண்மை நிலை
யினை வெளிப்படுத்துவதில் தயக்கம்
காட்டுகின்றனர். இந்நிலையில்
இவ் உளம் சார்ந்த நோய்கள்
உடல்ரீதியான செயற்பாடுகளில்
மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் போது
தான் அதனை அறியக் கூடியதாக
இருக்கின்றது. இதனால் மன
நோய்களுக்கு ஆரம்ப கட்டத்தி
லேயே சிகிச்சை செய்வதற்கான
சந்தர்ப்பங்கள் பொதுவாகக் குறை
வாகவேயுள்ளது.

அங்கொடை, மந்திசை, தெல்
லிப்பழை (தற்போது மானிப்பாய்)
போன்ற இடங்களின் பெயர்

களைக் குறிப்பிடும் போதெல்லாம்
பொதுவான மக்களின் அனை
மானோர் மனதில் தோன்றும்
கருத்துப் படிவம் மனநோய்
பற்றியதாகவே அமைவதைக்
காணலாம். இது மனநோய்
பற்றிய எமது சமூகத்தின் அழுத்த
நிலைக்கு ஒரு உதாரணமாக
அமையலாம்.

மன நோய் என முத்திரை குத்
தப்பட்ட ஒருவர் குணமடைந்த
பின்னும் அவரை சமூகம் பார்க்கும்
மனப்பாங்கு வேறுபட்டதாகவே
அமைகின்றது. அதாவது முற்
கால தன்மை இங்கு பிரதிபலித்
கின்றது. இவ்வாறான முற்றாய்வு
எண்ணம் சுகம் அடைந்த பின்ன
ரும் நோயை ஏற்படுத்தக் கூடிய
ஏதுவாகின்றது.

கிராமப் புறங்களில் மன
நோயாளிக்கு பேய், பிசாசு, குனி
யம், பார்வை பார்த்தல், மருத்
தீடு என்பன போன்ற மூட நம்பிக்
கைகளில் நம்பிக்கை வைத்து
மாற்ற முற்படுகின்றார்கள் அவை
பயன்படாத பட்சத்தில் நோய்
தீவிரமடைந்த பின்னரே உளமருத்
திவரை நாடுகின்றனர். இது
வைத்திய ரீதியாக சில பிரச்சனை
களை ஏற்படுத்துகின்றன. மேலும்
யோகாசன முறை கலாச்சார
நிகழ்வுகள் என்பவற்றின் மூலம்
உணர்ச்சிக் கோளாறுகளை குணப்
படுத்தக் கூடியதாக இருக்கலாம்
ஆனால் உளப்பிழ்வு நோயை
குணப்படுத்த முடியாது என
Dr. சோமசுந்தரம் குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து கருத்துரை வழங்
கிய சமூகவியல் கிரேஷ்ட விறி

வாயாளர் திரு. என். சண்முக
லிங்கன் அவர்கள் எமில் ரூர்கைம்
போன்றோர்கள் தமது ஆய்வு முடி
வாக சமூக மே ஒரு மனிதனை
செயற்படுத்துகின்றது. அதுவே

உன் நோயாளனாக்குகின்றது.
அதுவே தற்கொலை போன்ற
நிகழ்வுகளுக்கும் அடிப்படையாக
அமைகின்றது. இவற்றை பண்பாடு
சார்ந்த சிகிச்சை முறைகளின்
முகியத்துவம் பற்றியும், இசை
சார்ந்த சிகிச்சை முறை மூலமும்
உளத்தாக்கங்களை குறைக்கலாம்
என்னும் கருத்தில் பேசினார்.

அருட்திரு. டேமியன் அவர்கள்
சமூகவியல் அணுகுமுறை மூலம்
உளநோய்களைக் குறைப்பதற்
கான வழிவகைகளை கையாள்
லாம் என கருதுவதாகக் கூறினார்
இவர் மேலும் மனநோய் பற்றிய
இச்சமூக மனப்பான்மையை

மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும்
எனவும் கருத்துரை வழங்கினார்.
வேறு சிலர் கருத்துப் பரிமாறுகை
யில் வைத்தியசாலைக்கு அழைப்ப
தன் மூலம் மன நோயாளர் பகுதி
யில் மன நோயாளர் என முதி
திரைக்குத்தாமல் நோயாளிக்கு
வேறு ஏதாவது பொது வழிவகை
யில் சிகிச்சை செய்வது நல்லது
என்று தமது கருத்தினை முன்
வைத்தனர். இதற்கு Dr. சங்கர்
பதில் கூறுகையில் மன நோய்க்கு
உட்படுபவர்களைக் குடும்பபாதிப்
பில் இருந்து தடுப்பதற்காகவே
வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கின்
றார்கள் அதாவது நோயாளியின்
நோய்க்கால பிறழ்வு நடத்தையின்
தொடர்ச்சி எண்ணங்கள் நோய்
குணமான பின்னும் குடும்பத்தின்
ரிடையே ஏற்படக் கூடாது என்ப
தே. இதுவே அவ்வாறு வைத்திய
சாலையில் அனுமதிப்பதற்கு கார
ணம் என கூறினார். அதைத்
தொடர்ந்து திரு. என். சண்முக
லிங்கன் பாடசாலை கல்லூரி
மட்டங்களில் இவ்வாறான கருத்
தரங்குகள் வைப்பதன் மூலம் எம்
எதிர்கால சமூகத்தினர் சமூக
விழிப்புணர்வுடன் செயற்பட கூடி
யதாக இருக்கும் எனவும் அவ்
வாறான திட்டங்களில் அறிஞர்கள்
ஈடுபட வேண்டும் எனவும் கேட்டுக்
கொண்டார்.

உளவியல் ஆய்வரங்கு - எதிரொலி 1

14 - 8 - 93 கருத்தருங்கு நிகழ்வு பருக்கு முன்னதாகத் தெரிந்
திருக்கவில்லை. ஆனால் இதை தொடர்ந்து செய்யவேண்டும். ஏனென
னால் சாதாரண மக்கள் மத்தியில் இருக்கும் உளவளத் தரக்கங்களிலும்

மேம்பட்ட டிபத்தர்கள் நகர்பகுதி மக்களிடையே இது ஒரு பெரும் தாக்கமாக உள்ளமை தெளிவு.

அன்றைய நிகழ்வில் பி. ஏ. சீ. ஆனந்தராசா அவர்கள் பல உண்மைகளை மிக நாகுக்காகவும் மிக ஆணித்தரமாகவும் குறிப்பிட்டார். மிக அருமை இந் நிகழ்வு பாடத்திட்டத்தோடு நிற்கும் ஆசிரியர்கள் போல நீங்கள் (நான் - சாந்திகம்) படைப்பாளர் மட்டத்திற்கு வந்தது மிக மிகப் பயனுடையது. இனிமேலும் இது பலருக்கு கிடைக்க இப்படைப்பாளிகள் வழிகோலுவர் அதற்கான நீர்ப்பாய்ச்சும் வேண்டிய நீங்கள் மறந்து விடாது செங்குங்கள்.

வளவை வளவன்

கடந்த 14 - 08 - 93 அன்று யாழ் நகரில் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தில் நடைபெற்ற 'நான்' உளவியல் ஆய்வரங்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைந்துள்ளது.

'சாந்திகம்' உளவள நினைபத்தின் ஆலோசகர் பி. ஏ. சீ. ஆனந்தராசா அவர்கட்கும், அருட்திரு நெஜினோல்ட் அடிகளார் அவர்கட்கும் எனது உள்ளம் கனிந்த வாழ்த்துக்கள். M. ஜோண்பற்றிக்

யழுத்த இலையும் பசுமையும் செல்வி. அக்னெலின் சுசி

பிரபல்யமான ஆங்கில எழுத்தாளர், சிந்தனையாளர், கலாநிதி வில்லியம் ஸ்ரீஜர், ஒரு முறை தமது ஞாபகத்திற்கு வந்த ஒரு இனிய ஜீனோக்கு கடிதம் ஒன்றை எழுதினார். முப்பது வருடங்களுக்குமுன் தமக்குக் கற்பித்த குருவிற்கு நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்து அன்று உவர் தமக்கு வகுப்பில் அளித்த ஊக்கத்தையெல்லாம் பாராட்டி எழுதினார்.

உடுத்த வாரம் எதிர்பாராமல் அவருக்கு பதில் வந்தது! நடுங்கிய கமோன்று உக்கடிதத்தை சற்றுக்கொண்ட மாணலாக எழுதியிருந்தது.

*'எனதன்புக்குரிய விலி!

உனது கடிதம் எனது உள்ளத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை உனக்கு யைப் திரந்து எழுதகின்றேன்! எனக்கு இட்போ என்பது வயதாகின்றது. ஒரு சின்ன ஆறையிலே தனிமையிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வயோ தபமாத நான் நாளந்த உணவை சமைத்து உண்டு தனித்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நான்... மரத்திலிருந்து கீழே விழப்போகும் கடை சிட்டழுதத இலை! விலி நான் இட்போ எழுதப் போவது உனக்கு வயட்பைத் தரலாம். நான் பாடசாலையில் ஐம்பது வருடங்கள் கல்வி கற்பித்தேன்! இந்தளவு காலத்திலும் நான் பெற்ற முதலாவது ரன்றிக் கடிதம் இதுதான். குளிர் மிகுந்த வேறுமையான ஓர் கால வேளை இந்தக்கடிதம் என் கைக்கு வந்தபோது, தனிமையிலே உழலும் இந்த வயதான இதயம் பசுமையான நினைவுகளிலே திளைத்து எவ்வளவு அனீட்டையும் உற்சாகத்தையும் பெற்றது தெரியுமா?"

மிக்க நன்றி

உன் அன்புக்குரிய ஆசிரியை

நான் 48

வாசகர் பூங்கா

‘நான்’ தரும் உளவியல் கருத்துக்கள் அனைத்தும் நன்றாகவும் சிறப்பாகவும் உள்ளன. உளவியல் தாக்கங்களால் நலிவோருக்கு ‘நான்’ ஒரு உற்ற நண்பன் என்பதில் ஐயமில்லை.

இத்தனை நொக்கடிகளுக்கு மத்தியில் தனியே உளவியல் கருத்துக்களை மட்டுமே தாங்கி ஒரு உளவியல் சஞ்சிகை 19 ஆண்டுகளாக வெளிவருவதை வியப்புக்குரியதே! பாராட்டுக்கள்.

‘நான்’ சஞ்சிகையில் வெளிவரும் உளவியல் தேர்வின் மூலம் எம்மை நாமே எடை போட்டுக் கொள்ள முடிகிறது. கடந்த சித்திரை - ஆனி இதழில் “தொல்லைகளைத் தொலைப்போம்.” “நோக்கை நோக்கி” போன்ற விடயங்கள் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. “கருத்துக் குவியல்” பயனுள்ள பகுதியாக விளங்குகின்றது. சித்திரை - ஆனி இதழின் அட்டையில் உள்ள அறிஞர் யார் எனக் கூறுவீர்களாக?

நான் ‘நான்’ சஞ்சிகைக்கு புதிய வாசகனானாலும் அதன் முன்னைய இதழ்களை தேடி வாசித்து வருகிறேன். முன்னைய இதழ்களில் காணப்பட்ட கதைகள், கேள்வி பதில் போன்றவை இப்போதைய இதழ்களில் இடம்பெறுவதில்லையே ஏன்?

கி. செமர் எழில்
ஊர்காவற்றிறை

●● சித்திரை - ஆனி இதழின் அட்டையில் உள்ளவர் பிரபல

உளவியலாளர் புரோயிட். உங்கள் கருத்துக்களை கவனத்தில் கொள்வோம். — ஆர்.

கனியும் வாழ்வுக்காய் கருத்துரைகள் கூறுகின்ற ஆசிரிய தலையங்கத்திலிருந்து, கருத்துக் குவியல் வரை அனைத்து அம்சங்களும் சிறப்பாகவுள்ளன.

திரு. ஜோசப் பாலா அவர்கள், எம்மையெல்லாம் “நோக்கை நோக்கி” நடை பயில வைத்துள்ளார்.

க. கமலாம்பிகை

“பருவ வளர்ச்சியில் முன்னேற்றம் தேவை. அம்முன்னேற்றம் தனிப்பட்டவரினதும் அவர் சார்ந்தோரதும் முயற்சியில் தங்கியுள்ளது” எனவுரைக்கும் ஆசிரியரின் கருத்துரை இவ்விதழின் ஆக்கங்களுக்கு ஒரு சிறந்த முன்னுரையெனத் திகழ்கிறது.

“திருமணம் - ஓர் உளவியல் கண்ணோக்கு” தொடர் கட்டுரை ஆம்ந்தும் அகன்றும் வேரோடுகிறது. தர்க்க முறையில் தகவல்களை ஒழுங்கமைத்துக் கட்டுரையை நகர்த்தும் ஆசிரியரின் நடை அருமை! அடுத்த அங்கத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்.

“ஆளுமையை வளர்ப்பது கல்வியா - அனுபவமா?” என்ற தலைப்பிலான கருத்துக் குவியலில், அத்தனை கருத்துகளும் ஒன்றை ஒன்று விஞ்சும் வண்ணம் அமைந்த சத்தான கருத்துக்கள். சிறந்த ஒரு கருத்துகளுக்கு பரிசு வழங்கலாமே? பரிசீலிக்கவும்.

எஸ். ரஞ்சன் செல்வகுமார்
அல்வாய்

FUL - VUE

'Naan' Psychology - Magazine
O . M . I . Seminary, Colombuthuram

FOR YOUR VISIT

முதுமையிலும் இளமை

இளமையிலும் கவர்ச்சி

பார்வையும் பளிச்சிடுகிறது

முத்துப்பல் அழகைத் தருகிறது!

மொதான தாலகம்
யாழ்ப்பாணம்
நல்லூர் கிளை தாலகம்

அதன் ரகசியம் இதுதான்

MORAI S

OPTICIANS AND DENTAL TECHNICIANS
50, CLOCK TOWER ROAD,
JAFFNA.

அழகுத் தோற்றத்துக்கும். பார்வைத் துலக்கத்துக்கும்
பரீட்சித்து அளிக்கும் கண்ணாடிகள் உண்டு!

பல் அழகுடன் சொல்லழகும் தர. தரமான பல் வருட
அனுபவ முத்திரை பதித்தவர்களை நாடுங்கள்!

மொறாயஸ்

(வெலிக்டன் தியேட்டர் முன்பாக)

50, மணிக்கூட்டு வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

மணி ஓசை அச்சகம், 12, சென். பற்றிக்ஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.